

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia; w powszechnym odczuciu bardzo lubiane rodzinne święta, o których wielu z nas na długo zachowało bardzo miłe wspomnienia. Co prawda, współcześnie obserwujemy nadużywanie świątecznej symboliki do przyziemnych celów handlowych i reklamowych, ale z drugiej strony to chyba dobrze, że rozpowszechnił się zwyczaj organizowania w grudniu spotkań opłatkowych w firmach, instytucjach czy też różnego rodzaju organizacjach. Również członkowie organów naszej Izby (Rady, Komisji Rewizyjnej, Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wraz z zastępcami) będą łamać się opłatkami i składać sobie życzenia na organizowanym już trzeci rok z rzędu przedświątecznym spotkaniu koleżeńskim.

A gdy nadejdzie wigilijny wieczór i w gronie najbliższych zasiądziemy do odświętnej kolacji, pamiętajmy, że jako członkowie ŁOIB stanowimy rodzinę osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w szeroko rozumianym budownictwie. Ponadto, w tym właśnie przypadku nie może mieć zastosowania obiegowe powiedzenie stwierdzające, że „rodziny się nie wybiera”. Bo właśnie ten zawód wybraliśmy świadomie i co więcej – większość z nas zdążyła już go polubić.

Miejmy zatem poczucie bycia członkiem ponad sześciotysięcznej rodziny, jaką tworzy kadra techniczna budownictwa zamieszkująca Łódź i województwo łódzkie. A z tego poczucia niechaj wyłania się więź solidarności zawodowej oraz zwyczajna



życzliwość, której przecież nie zawsze możemy doświadczyć w stosunkach międzyludzkich.

Niech nam również nie będzie obce poczucie dumy związanej z wykonywaniem zawodu społecznie użytecznego, co prawda trudnego i odpowiedzialnego, ale stanowiącego zarazem wdzięczne pole do twórczych inicjatyw oraz pełnej polotu improwizacji, a jednocześnie do precyzyjnych rozwiązań inżynierskich i żmudnej codziennej pracy.

Niech satysfakcji płynącej z faktu wykonywania zawodu zaufania publicznego nieodmiennie towarzyszy poczucie odpowiedzialności, które powinno zmuszać nas do ciągłego doskonalenia kwalifikacji zawodowych po to, aby owoce naszej pracy w niczym nie uchybiały – tworzonemu przez pokolenia budowniczych – zasadom sztuki budowlanej.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady
ŁOIB*

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 90-007 Łódź, pl. Komuny Paryskiej 5a, tel. (042) 632 97 39, fax (042) 630 56 39, www.lod.piib.org.pl, e-mail: lod@piib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Projekt graficzny i przygotowanie do druku:** Janusz Kaczorowski. **Nakład:** 6500 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 2 listopada 2004 r. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Uprzejmie informujemy, iż nie zwracamy materiałów nie zamówionych. **Na okładce:** Beczki Grohmana – zabytkowe wejście do tkalni przy ul. Targowej 46, która powstała w końcu XIX wieku według projektu Franciszka Chełmińskiego, a należała do łódzkiego fabrykanta Ludwika Grohmana (fot. Emil Nowak).

Spis treści

- Andrzej B. Nowakowski
Słowo wstępne 1
- Aktualności 2
- Wyniki ankiety 4
- Izba dla inżyniera
Wywiad z prof. dr. hab. inż.
Zbigniewem Grabowskim,
Prezesem Krajowej Rady PIIB. 5
- Decyzja Prezesa UZP 7
- Andrzej B. Nowakowski
Nowa siedziba ŁOIB 8
- Grzegorz Zieliński
O rewitalizacji w kontekście
Międzynarodowej Konferencji
„Pro-Revita Łódź 2004”. 9
- Nasza Izba w statystyce 12
- Urszula Elżbieta Wodnicka
Rzetelność a presja reklamy 13
- Z żałobnej karty. 14
- Czytając ustawę
Andrzej B. Nowakowski
O nowelizacji ustawy
Prawo budowlane. 15
Potyczki z fiskusem 15
- Vademecum projektanta 15
- Kącik jubilat
Jubilaci w ŁOIB. 16
Wiesław Sienkiewicz 16
- 85 lat Oddziału Łódzkiego SEP 17
- Szkolenia 18
- Kartki z historii Izby. Działalność
ŁOIB do końca 2002 r. 19
- Co słycać w Warszawie? 22
- Awanse naszych kolegów 22
- Specjalna oferta Nordea Bank
Polska SA dla członków ŁOIB 23
- Informacje o składkach. 24

Aktualności

- **4 sierpnia br.** w Warszawie odbyło się kolejne posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in. nie zaakceptowano propozycji Sekretarza Rady dotyczących sposobu rozliczania wniosków zgłoszonych przez delegatów podczas III Krajowego Zjazdu PIIB. Zdaniem prowadzącego posiedzenie kolegi Zbysława Kałkowskiego – wiceprezesa Krajowej Rady – Prezydium Krajowej Rady „nie przygotowało odpowiednio materiału do dyskusji nad realizacją wniosków, a przedłożony materiał nie pozwala na podjęcie konkretnych rozwiązań”. W związku z tym Krajowa Rada przyjęła uchwałę nr 14/R/04, na mocy której postanowiono do końca 2004 roku zwołać specjalne posiedzenie Krajowej Rady poświęcone wnioskowi zgłoszonym przez delegatów na III Krajowym Zjeździe PIIB. Ponadto, Krajowa Rada w głosowaniu zatwierdziła uchwały Prezydium Krajowej Rady przyjęte w dniach 2 i 30 czerwca br., których treść opublikowaliśmy w ostatnim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”. Poinformowano, że do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej wpłynęły 3 wnioski w sprawie uznania uprawnień budowlanych cudzoziemców, w tym jeden spoza krajów Unii Europejskiej.
- **18 sierpnia br.** odbyło się 34. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIB, podczas którego m.in.:
 - omówiono realizację uchwał podjętych na III Zjeździe ŁOIB,

- przyjęto uchwałę o rozpisaniu wśród członków naszej Izby ankiety dotyczącej prenumeraty czasopism naukowo-technicznych,
- udzielono bezzwrotnych zapomóg 2 osobom,
- powołano nowego przewodniczącego Zespołu Rady ds. Etyki i Ochrony Zawodu: został nim kolega Piotr Filipowicz z Łodzi,
- wpisano na listę członków naszej Izby kolejnych 50 osób,
- podjęto niezbędne decyzje w sprawach związanych z modernizacją budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę ŁOIB.

- **3-4 września br.** w Otwocku odbyła się narada dyrektorów biur Izb Okręgowych i informatyków poświęcona głównie przedyskutowaniu projektowanego jednolitego systemu informatycznego obsługującego wszystkie jednostki organizacyjne PIIB.

- **8 września br.** w Sieradzu odbyło się 35. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIB. Przed posiedzeniem odbyło się uroczyste spotkanie z wicestarostą powiatu sieradzkiego panem Michałem Kłosem, po zakończeniu którego zebrani przeszli do mieszczącego się w tym samym budynku starostwa punktu informacyjnego ŁOIB w Sieradzu, gdzie kolega Przewodniczący Rady dokonał symbolicznego przecięcia wstęgi. Po krótkim spotkaniu koleżeńskim

z udziałem działaczy obwodu sieradzkiego, tj. koleżanek i kolegów: Agnieszki Jończy, Beaty Ciborskiej, Zdzisława Soszkowskiego, Ryszarda Gieraka, Mariana Kapuścińskiego i Janusza Wiśnińskiego, rozpoczęły się obrady, podczas których m.in.:

- udzielono bezzwrotnych zapomóg 7 osobom,
- wpisano na listę członków naszej Izby kolejnych 41 osób,
- omówiono działalność punktów informacyjnych ŁOIB funkcjonujących na obszarze województwa łódzkiego,
- przyjęto uchwałę w sprawie utworzenia Centrum Samokształcenia ŁOIB,
- przedyskutowano i ustosunkowano się do decyzji dyrektora Łódzkiego Domu Technika o podniesieniu o 50% stawki czynszu za pomieszczenia wynajmowane przez naszą Izbę,
- podjęto niezbędne decyzje w sprawach związanych z modernizacją budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę ŁOIB,
- podjęto decyzję o zorganizowaniu spotkania z przedstawicielami zainteresowanych stowarzyszeń naukowo-technicznych w celu wypracowania wspólnego stanowiska dotyczącego projektu rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

• **9 września br.** zaczęło funkcjonować **Centrum Samokształcenia Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa**, w celu ułatwienia członkom naszej Izby podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Centrum mieści się w pokoju 507, jest czynne w godzinach pracy biura ŁOIB (12.00-17.00), które zapewnia niezbędną obsługę.

- **na 13 września br.** do Krynicy Prezes Krajowej Rady PIIB zaprosił przewodniczących okręgowych izb. Podczas spotkania omówiono sprawy związane z bieżącą działalnością PIIB oraz podzielono się refleksjami pozjazdowymi. Poinformowano między innymi o tym, że:

- miesięcznik PIIB „Inżynier Budownictwa” jeszcze nie finansuje się sam i w związku z tym nadal musi być dotowany,
- na stronie internetowej www.piib.org.pl już wkrótce będzie można znaleźć bardzo obszerną informację prawną,



Prezydium Rady ŁOIB wraz z wicestarostą pow. sieradzkiego przed budynkiem Starostwa Powiatowego

- okręgowe izby powinny przekonać Sądy Rejonowe, aby biegli sądowi byli powoływani spośród grona rzeczoznawców budowlanych,
- Krajowa Izba zorganizuje wspólne spotkanie przewodniczących Rad Okręgowych Izb Architektów i Inżynierów Budownictwa.
- **15 września br.** w nowej siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego odbyło się szkolenie z udziałem powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego, którego część poświęcono współpracy ŁOIB z powiatowymi służbami nadzoru budowlanego. Reprezentujący naszą Izbę mgr Bartosz Tkaczyk omówił najczęściej spotykane błędy formalne, jakie zawierają kierowane do ŁOIB przez powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego wnioski o ukaranie z tytułu odpowiedzialności zawodowej osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Poinformował też, na jakich warunkach zaliczana jest praktyka zawodowa odbywana w organach nadzoru budowlanego.
- **16 września br.**, czyli z chwilą podpisania przez ostatniego z 13 sygnatariuszy, weszło w życie (zawarte 15 stycznia br.) porozumienie o współpracy ŁOIB z dwunastoma Oddziałami Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego w sferze szeroko rozumianego budownictwa.
- **23-25 września br.** na terenie Politechniki Łódzkiej miała miejsce pierwsza edycja Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej „PRO-REVITA Łódź 2004” zorganizowana przez Międzynarodową Radę Ochrony Zabytków ICOMOS, Instytut Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej oraz Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (szerzej o konferencji piszemy wewnątrz numeru).
- **24-25 września br.** w Otwocku odbyła się narada skarbników izb okręgowych z udziałem Prezesa oraz Skarbnika Krajowej Rady PIIB,
- **24 września br.** w Sieradzu odbyło się szkolenie na temat znowelizowanej ustawy Prawo budowlane oraz nowej ustawy o wyrobach budowlanych. Omówiono

również uwagi organów nadzoru budowlanego, jakie nasunęły się po przeprowadzeniu szeregu kontroli obiektów budowlanych. Zwraca uwagę dobra frekwencja – w szkoleniu udział wzięło 45 osób.

- **29 września br.** odbyło się XII posiedzenie Rady ŁOIB z udziałem zaproszonych gości: mgr. inż. Zbysława Kałkowskiego – wiceprezesa Krajowej Rady PIIB, dr. inż. Jana Kozickiego – prodziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ oraz mgr. inż. arch. Romana Wieszcza – prezesa ŁOIA. Podczas tego posiedzenia m.in.:
 - przyjęto informację na temat działalności ŁOIB w okresie 23 czerwca - 29 września br.,
 - zapoznano się z przebiegiem modernizacji budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę Izby,
 - zatwierdzono uchwały Prezydium Rady podjęte w okresie od ostatniego posiedzenia Rady,
 - wpisano na listę członków ŁOIB kolejne 34 osoby,
 - skreślono z listy członków Izby 79 osób, które od ponad roku nie opłacały składek,
 - udzielono bezzwrotnych zapomóg losowych 8 osobom,
 - przyjęto uchwałę w sprawie prenumeraty czasopism naukowo-technicznych przez członków ŁOIB,
 - przedyskutowano problem wpływu ŁOIB na przetargi organizowane w Łodzi i województwie łódzkim,



Posiedzenie Rady ŁOIB
(od lewej mgr inż. Z. Kałkowski,
mgr inż. arch. R. Wieszcza)

- wysłuchano informacji o działalności organów ŁOIB, złożonych przez ich przewodniczących,
- przyjęto uchwałę w sprawie zmiany składu Prezydium Rady ŁOIB.
- **30 września br.** w audytorium B-11 Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ odbyło się siódme szkolenie z cyklu „Czwartkowe spotkania na Politechnice” poświęcone tym razem omówieniu problemów związanych z betonowaniem masywnych konstrukcji żelbetonowych. Szkolenie poprowadził prof. Artem Czkwianianc, a wzięło w nim udział 27 osób.
- **8-9 października br.** w Łodzi odbyło się szkolenie na temat przeciwdziałania zagrożeniom spowodowanym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, w którym udział wzięły 23 osoby.



MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA „PRO-REVITA ŁÓDŹ 2004”



fot. Jan Boryczka

Szkolenie w dniu 8-9 X br.

- **11 października br.** do biura naszej Izby dotarła decyzja Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z 6 października 2004 roku o wpisaniu ŁOIIB na listę organizacji zrzeszających wykonawców uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.
- **15-16 października br.** w Uniejowie mgr Krzysztof Zajac przeprowadził, połączone z warsztatami, szkolenie członków Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB i jego zastępców. W szkoleniu wzięło udział również 10 członków Rady naszej Izby.
- W tym samym terminie w Łodzi odbyło się szkolenie na temat ochrony odgromowej obiektów budowlanych oraz ochrony przepięciowej instalacji niskiego napięcia, które poprowadził ceniony specjalista w tej dziedzinie prof. Andrzej Sowa z Politechniki Białostockiej. W pierwszym dniu w szkoleniu wzięły udział 54 osoby, natomiast w drugim dniu – 35 osób.
- **18 października br.** odbyło się 36. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:
 - wpisano na listę członków Izby kolejnych 31 osób,
 - przyjęto uchwałę o dofinansowaniu przez Izbę w 2005 roku zadeklarowanych przez członków prenumerat czasopism naukowo-technicznych oraz o dofinansowaniu książek zakupionych na potrzeby członków ŁOIIB (bliższej informacji na ten temat należy szukać wewnątrz numeru),

- wysłuchano sprawozdania z działalności Zespołu Rady ds. Szkolenia,
- zapoznano się z przebiegiem modernizacji budynku przy ul. Północnej 39 na potrzeby Izby,
- ustanowiono koordynatora do spraw programów kształcenia Politechniki Łódzkiej.
- **20 października br.** w Warszawie odbyło się posiedzenie Krajowej Rady Izby, podczas którego m.in.:
 - przyjęto uchwałę w sprawie realizacji wniosków zgłoszonych na III Krajowym Zjeździe PIIB,
 - uchylono uchwałę Rady Podkarpackiej OIIB, na mocy której Izba ta chciała sfinansować swoim członkom opłatę składek na obowiązkowe ubezpieczenie OC w 2005 roku,
 - przyjęto uchwałę w sprawie dofinansowywania w 2004 roku przez Okręgowe Izby kosztów wysyłki miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa”,
 - wysłuchano informacji przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej na temat przygotowań do jesiennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane,
- przyjęto uchwałę w sprawie rozwiązania Krajowej Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń.
- **22 października br.** w sali konferencyjnej NOT w Łodzi odbyło się szkolenie, podczas którego aktualne problemy w kosztorysowaniu budowlanym omówił pan Michał Paradowski – znany na rynku łódzkim specjalista w tej dziedzinie. W szkoleniu wzięły udział 52 osoby.
- Tego samego dnia wieczorem w hotelu Savoy w Łodzi odbyło się uroczyste spotkanie z okazji jubileuszu 85-lecia Oddziału Łódzkiego SEP (na temat tego jubileuszu piszemy również wewnątrz numeru).
- **28 października br.** odbyło się kolejne szkolenie w ramach cyklu „Czwartkowe spotkania na Politechnice”. W obecności 27 osób prof. Artem Czkwanianc wygłosił wykład na temat „Problemy ścinania w żelbecie nie tylko w ujęciu norm projektowania konstrukcji”.
- **2 listopada br.** o godz. 18.00 w kościele pod wezwaniem Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Łodzi przy ul. Wodnej 36 została odprawiona Msza św. w intencji zmarłych członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

WYNIKI ANKIETY

Wraz z przesyłką nr III/2004(4) „Kwartalnika Łódzkiego” wszyscy pełnoprawni członkowie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa otrzymali na adresy domowe druk ankiety z ofertą ulgowej prenumeraty na cały 2005 rok wybranych czasopism naukowo-technicznych w cenie 2,50 zł za każdy egzemplarz. Na ankietę odpowiedziały **532 osoby**, które zamówiły w sumie 938 egzemplarzy czasopism. W podziale na poszczególne tytuły wynik ankiety wygląda następująco:

„Inżynieria i Budownictwo	231 egz.
„Przegląd Budowlany”	208 egz.
„Gaz, Woda i Technika Sanitarna”	123 egz.
„Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja”	119 egz.
„Biuletyn INPE”	71 egz.
„Drogownictwo”	63 egz.
„Wiadomości IPB”	50 egz.
„Gospodarka Wodna”	34 osoby
„Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie – zagadnienia inżynierii środowiska wiejskiego”	23 egz.
„Wiadomości Naftowe i Gazownicze”	13 egz.

18 października br. Prezydium Rady podjęło uchwałę o dofinansowaniu prenumeraty czasopism naukowo-technicznych w 2005 roku; przewidziano również odpowiednią pozycję w projekcie budżetu Izby na rok przyszły. Teraz osoby, które zadeklarowały prenumeratę powinny wpłacić 30 zł od jednego tytułu (2,50 zł x 12) na indywidualne numery kont ŁOIIB, a wtedy resztę dopłaci Izba. Osobom, które nie skorzystały z tej formy podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pozostaje oczekiwanie na podobną akcję, którą powtórzymy w przyszłym roku.

Izba dla inżyniera

Wywiad z prof. dr hab. inż. Zbigniewem Grabowskim, Prezesem Krajowej Rady PIIB

Jak ocenia Pan dotychczasową działalność Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w tym także Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa?

Jeśli chodzi o Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, to wydaje się, że pewne efekty naszej pracy są widoczne. Izba w jakimś sensie zakończyła proces organizacji, wszystkie jej organy wykonują zadania przewidziane dla nich w ustawie, regulaminach, w naszym Statucie. Jednocześnie na pewno pojawiają się nowe pola, jak choćby tylko to, że ostatnia zmiana w ustawie Prawo budowlane dodała nam 3 nowe specjalności, w których mamy nadawać uprawnienia: kolejową, telekomunikacyjną i wyburzeniową. Na pewno ważnym osiągnięciem Izby w tej dziedzinie było ujednoczenie zakresu wymagań i zakresu pytań egzaminacyjnych na uprawnienie budowlane w skali całego kraju.

Nową kwestią jest też sprawa cudzoziemców, którzy, zgodnie z prawem unijnym, jeśli chcą wykonywać samodzielne funkcje w zakresie budownictwa w Polsce, muszą spełniać warunki, które w Polsce są przewidziane. My jako Izba musimy potwierdzić ich kwalifikacje do pełnienia samodzielnych funkcji, a oni muszą zapisać się do Izby.

Polska Izba składa się z 17 okręgowych izb. Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jest jedną z większych co do liczności członków, jak również pod względem swojej aktywności. Z pełnym uznaniem mogę podkreślić, że łódzka Izba jako jedna z pierwszych w kraju zaczęła wydawać swój kwartalnik. Jest to pożyteczne, ponieważ czasopismo zawiera cały szereg informacji, które członków jednak interesują. Sądzę, że podobnie jak w przypadku „Inżyniera budownictwa” zainteresowanie „Kwartalnikiem Łódzkim” z czasem wzrasta. Również pozytywnie mogę oceniać stopień zorganizowania łódzkiej Izby, która jest jedną z lepiej i sprawniej funkcjonujących. I nawet jeśli początkowo mieliśmy jakieś różnice zdań czy też były pewne „zgrzyty” między Krajową Izbą a

ŁOIIB to wynikały one z wzajemnej troski o to, żeby jak najsprawniej działać i w okręgu i w Izbie Krajowej. Ale to dotarło się i w tej chwili wydaje się, że łódzka Izba nie ma zbyt wielu uwag krytycznych do naszej pracy, a ja na pewno nie mam uwag do pracy ŁOIIB.

W jaki sposób PIIB zabezpiecza interesy zawodowe środowiska inżynierów?

Zabezpieczenie wynika z ustawy i Statutu PIIB. Aby pełnić samodzielną funkcję techniczną w budownictwie trzeba spełniać określone warunki, to znaczy: mieć uprawnienia w określonej specjalności, być członkiem izby i mieć opłacone ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej oraz składki członkowskie.

Staramy się zapewniać naszym członkom pewną pomoc w ochronie ich statusu. Izba jest jeszcze tworem młodym i spotyka się różne zdania co do tego, kto ma jakie uprawnienia. Dotyczy to głównie w tej chwili zakresu projektowania w niepełnym zakresie – tutaj mamy pewną różnicę zdań z kolegami architektami, którzy uważają, że tylko pełne uprawnienia do projektowania dają prawo do wykonywania i podpisywania projektów. My zaś stoimy na stanowisku, że w tym zakresie, w którym przewiduje prawo, inżynierowie budownictwa mogą projektować. Tam, gdzie powstają spory, staramy się reagować, broniąc naszych członków, żeby mogli wykonywać dalej swój zawód.

Pewną ochroną staje się także możliwość pomocy ze strony Izby w przypadku, gdy dochodzi do jakiegoś zdarzenia, gdy trzeba wystąpić o odszkodowanie. Staramy się pomagać naszym członkom, aby w sytuacji, gdy z ich winy wyniknęły jakieś szkody, nie pozostawali sami w stosunku do ubezpieczyciela czy do drugiej strony.

Służymy także pewną pomocą przy szkoleniach. Współczesna rzeczywistość wymaga od inżyniera, technika budownictwa tkwienia w nurcie nowości, zarówno w technologiach jak i w materiałach, w sposobach re-



**prof. dr hab. inż.
Zbigniew Grabowski**

Prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, inżynier budownictwa, rzeczoznawca, specjalista w dziedzinie fundamentowania.

Studia ukończył w 1956 r. w Politechnice Warszawskiej (Wydział Budownictwa i Wydział Budownictwa Przemysłowego); organizator Instytutu Dróg i Mostów w Politechnice Warszawskiej na Wydziale Inżynierii Lądowej, dyrektor tegoż Instytutu do r. 1985, w latach 1985-1988 Rektor Politechniki Warszawskiej; pracował m.in. w Biurze Projektów Budownictwa Stalowego, w Hydroprojekcie, Geoprojekcie, w Politechnice Warszawskiej; od 27 września 2002 roku sprawuje funkcję Prezesa Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, wcześniej Przewodniczący Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

alizacji obiektów, w sposobach zarządzania dużymi budowlami. I w tym szczególnym zakresie zarządzania znajomość procedur (np. FIDIC) wśród naszych członków nie jest jednak powszechna. A musimy się liczyć z tym, że po 1 maja, po wejściu do Unii nasz rynek otworzył się dla firm unijnych tak jak inne państwa unijne otworzyły się dla naszych firm projektowych czy wykonawczych. Organizujemy więc szkolenia w tym zakresie dla naszych członków, ażeby ułatwić im pozyskanie odpowiedniego zasobu wiedzy. Szereg izb, w tym również łódzka izba, idzie

z tą pomocą w sposób bardzo wyraźny, organizując dla swoich członków bezpłatne szkolenie lub pokrywając część ich kosztów.

Zachęcamy także naszych członków do czytania prasy technicznej. Izby okręgowe pomagają tu w ten sposób, że dofinansowują całość lub część prenumeraty czasopism naukowo-technicznych. Staramy się również ułatwiać naszym członkom dostęp do obowiązujących przepisów, zamieszczając na naszej stronie internetowej cały szereg przydatnych informacji (jak np. przepisy i akty prawne) i każdy, kto ma dostęp do Internetu, może z nich skorzystać. Robimy też pewne starania, ażeby ułatwić dostępność do norm polskich, które choć są nieobowiązujące, to jednocześnie niezbędne, jeśli dochodzi do jakiegoś sporu.

Minęło kilka miesięcy od wejścia Polski do UE. Czy pana zdaniem zmieniła się sytuacja środowiska inżynierów budownictwa? Jaką rolę odgrywa tu samorząd zawodowy inżynierów budownictwa?

Na pewno sytuacja zmieniła się, tylko że tego jeszcze nie odczuwamy. Posłużę się takim przykładem: w narodowym programie rozwoju, który został przyjęty przez Rząd w styczniu 2003 roku, przewiduje się, że na lata 2004-2006 będziemy mogli w ramach pomocy unijnej uzyskać ponad 11 miliardów Euro. Z tej sumy ok. 60% jest możliwe do wykorzystania w budownictwie, jeśli potrafimy złożyć odpowiednie programy i takie środki wykorzystać. To nowa szansa, która jest przed Polską i w związku z tym również i przed naszymi członkami, jeżeli będą brali udział w realizacji inwestycji, które będą mogły z tych środków być opłacone. Oczywiście, zależy to od dobrego przygotowania programu, w którego ocenie bierze się pod uwagę między innymi to, czy dany kontrakt jest przygotowany w określonej procedurze (FIDIC lub Banku Światowego), czy będzie odpowiednia jakość wykonanych robót, odpowiednie tempo, jakie będą tego efekty, czy będą zastosowane nowe technologie, nowe materiały itd. Aby dobrze przygotować projekt, trzeba mieć odpowiednie przygotowanie merytoryczne. Czy może być tutaj zwiększona

rola Izby ponad to, co mówiłem w zakresie pomocy w szkoleniach? Istnieje możliwość zamieszczania na naszej stronie internetowej informacji o projektach, ale musimy najpierw je otrzymać za strony Rządu (jeśli Rząd takie przygotowuje), a przede wszystkim ze strony województw, ponieważ bardzo dużo środków jest przeznaczonych na pomoc regionalną. Widzę tutaj możliwości dla izb okręgowych, które mogłyby wchodzić w kontakty ze swoimi władzami wojewódzkimi i współuczestniczyć w przygotowaniu takich programów. Jest o co walczyć, bo to są olbrzymie pieniądze, które można wykorzystać.

Czy PIIB ma wpływ na zmiany i dostosowywanie Prawa budowlanego?

Wydaje się, że w tej chwili nasz wpływ jest większy niż w momencie powstania Izby. Zmiany w Prawie budowlanym przygotowuje przede wszystkim Główny Urząd Nadzoru Budowlanego w imieniu rządu i o ile początkowo nasze kontakty były dość oschłe, to teraz wydaje się, że są już w pełni robocze. My przedstawiamy nasze postulaty, to co jest zgłaszane przez środowisko, a strona rządowa przedstawia swoją argumentację i staramy się dochodzić do konsensusu. I między innymi niektóre z ostatnich zmian w Prawie budowlanym (np. przejście dodatkowych specjalności budowlanych) zostały wprowadzone w wyniku stanowiska Izby.

Przyczyniliśmy się także jako Izba do wyodrębnienia kwestii wyrobów budowlanych w formę oddzielnej ustawy. Nie jesteśmy zadowoleni z tego, że zmiany w Prawie budowlanym są tak częste, ale musi być ono dostosowywane m.in. do dyrektyw europejskich. Jeżeli nasze kontakty z GUNB będą nadal dobre (a wydaje się, że takie być powinny) to możliwość oddziaływania na ustawodawstwo będzie także wzrastała.

Dużo emocji w naszej izbie wzbudził ostatni projekt Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Słyszysz się głosy, że inżynierom budownictwa ogranicza się znów zakres kompetencji i w związku z tym – możliwość pracy.

Czy fakt powstania samorządu zawodowego nie zahamował tego procesu?

Musimy pamiętać, że trzy izby, które są w tej chwili w zakresie budownictwa, nie mogą ze sobą być w sporze, muszą żyć w symbiozie i to bardzo dobrej. I dlatego staramy się, żeby kontakty między tymi izbami układały się jak najlepiej i były owocne. Między innymi dlatego powstała grupa, którą nazywamy Grupą B-8, składająca się z przedstawicieli trzech izb samorządowych, trzech głównych stowarzyszeń naukowo-technicznych (SARP, PZITB i TUP) oraz Izby Projektowania Budowlanego i Izby Projektowania Architektów. Wszystkie te jednostki są zainteresowane tym, żeby grupa w ramach kontaktów między sobą pewne sprawy ustalała w sposób możliwie jednolity, tak, żeby w środowisku nie dochodziło do niepotrzebnych napięć między grupami zawodowymi. Mówiłem, że między nami a kolegami architektami powstają napięcia i będą powstawały dopóty, dopóki wszystko nie zostanie unormowane. Niedawno zaproponowałem, żeby przewodniczący okręgów izby budowlanej i izby architektów spotkali się na wspólnym posiedzeniu, żebyśmy mogli wymienić poglądy i uwagi, które mamy, oraz porozmawiać o rozwiązaniach. Niezależnie od tego prosiłem kolegów w okręgach (i jest to robione), żeby już na swoim szczeblu nawiązywali kontakt bezpośrednio z architektami i urbanistami. Ta współpraca jest niezbędna i jednym z jej elementów jest ta grupa B-8, gdzie pewne poglądy są uzgadniane. I w związku z tym, jeśli np. są takie tendencje żeby gdzieś tam ograniczyć nasze uprawnienia to my protestujemy i staramy się wtedy, żeby do tego naszego protestu dołączały się też te pozostałe izby, żeby to był wspólny, a przez to bardziej efektywny protest, głos całego środowiska a nie tylko jego części. To zaczyna nam wychodzić.

Jak w świetle dotychczasowych usiłowań zmierzających do storpedowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa ocenia pan sytuację PIIB?

Zdarzają się jednostkowe wypowiedzi negujące zasadność istnienia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa (takie jak

np. artykuł w „Nowej Trybunie Opolskiej”, z którym rzeczową polemikę podjął w nr. 6/2004 „Inżyniera budownictwa” sekretarz Krajowej Rady pan dr Janusz Rymśa) i te jednostkowe wypowiedzi zawsze będą. Koledzy ze znacznie starszych, kilkudziesięcioletnich samorządów zawodowych mówią, że u nich także jeszcze zdarzają się głosy podważające zasadność i cel istnienia Izby. My jesteśmy młodym samorządem i nikt z nas nie lubi sytuacji, gdy nagle jest obowiązek zapisania się do jakiegoś ciała i jeszcze to ciało żąda określonych składek. Ale była jednak taka idea środowiska, 6 czy 7 stowarzyszeń naukowo-technicznych wystąpiło z inicjatywą żeby utworzyć samorząd zawodowy dla 3 grup: architektów, urbanistów i inżynierów budownictwa w oparciu o to, co jest podane w art. 17 ust. 1 Konstytucji, że właśnie takie samorzady mogą czy powinny być tworzone dla zawodów zaufania publicznego. A ponieważ jesteśmy w grupie tak zwanych zawodów regulowanych, to interpretacja jest jednoznaczna: zawód regulowany to także zawód zaufania publicznego. I stąd utworzenie samorządu stało się w jakimś sensie niezbędne. To nakłada pewne obowiązki na tych, którzy chcą pełnić samodzielne funkcje w budownictwie – muszą spełniać warunki ustawy. Warunki ustawowe, zgodnie z interpretacją NSA (bo aż tak daleko były protesty) są takie: państwo ma prawo nakładać pewne ograniczenia nawet na grupy zawodowe, przekazując im swoje uprawnienia. Ponieważ utworzenie samorządu polegało m.in. na tym, że przekazano uprawnienia państwa samorządowi zawodowemu, zakładając, że jesteśmy na tyle dojrzałym środowiskiem, że będziemy sami, może lepiej nawet, pilnowali pewnego etosu naszej pracy zawodowej. I między innymi mogę powiedzieć, że to co zrobiliśmy przy egzaminach na uprawnienia budowlane – ujednoczenie wymagań, ujednoczenie pytań pokazuje, że możemy jako środowisko zrobić to poprawniej niż było do tej pory. Czy teraz lepiej będziemy też mogli oddziaływać na naszych członków, żeby było właściwe podejście do pracy, właściwa jakość – czas pokaże. Jesteśmy za młodą izbą żeby w tym zakresie mieć jakieś doświadczenia. Koledzy z samorządów o większych tradycjach, tacy jak izba

adwokacka czy lekarze, mówią, że też mieli jakieś okresy trudne, a teraz to się już inaczej ułożyło i izba spełnia swoje zadania w zakresie dbania o pewien poziom własnych członków. Zdarzają się zarzuty, że zaczynamy się zamykać we własnym gronie. Takie wykrzywienia, niestety, w niektórych samorządach też występowały, że się utrudniło dostęp młodych absolwentów i młodych pracowników do tego typu zrzeszeń, natomiast my jako izba inżynierów budownictwa jesteśmy na pewno otwarci i staramy się tam, gdzie tylko możemy, pomagać młodym kolegom, żeby jak najszybciej mogli zdobyć uprawnienia i mieli podstawy do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych. W zakresie egzaminów na uprawnienia budowlane (rozpoczęliśmy te prace w 2002 roku; do dziś odbyły się 3 tury egzaminów) nadaliśmy już ponad 3 tysiące uprawnień, czyli nie jest prawdą, że zamykamy się.

Jakie plany, jeżeli chodzi o Izbę, ma pan na najbliższy czas i czego zatem mogłabym życzyć?

Na dzień dzisiejszy są dwie najważniejsze kwestie, którymi powinniśmy się zająć w pierwszej kolejności. Po pierwsze, sprawy legislacji. Zjazd wprowadził usankcjonował kwestie statutowo-regulaminowe, jednak teraz należy skupić się na doskonaleniu

prawa budowlanego, ustawy o samorządach zawodowych, prawa zamówień publicznych czy wspomnianego Rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych. Staramy się jednak być w dobrym kontakcie z Głównym Urzędem, żeby ostateczny kształt tego rozporządzenia był kształtem, który nam będzie najbardziej odpowiadał.

Po drugie, bardzo istotnym przedmiotem działań będzie wzajemne uznawanie uprawnień do wykonywania zawodu w obrębie państw Unii Europejskiej. Wymaga to z naszej strony zwiększenia świadomości praw i przepisów budowlanych, obowiązujących za granicą, ale możliwość podpisania intratnych kontraktów w państwach Unii będzie dla każdego wystarczającym bodźcem do podjęcia działań w tym zakresie.

Życzylbym sobie przede wszystkim tego, abyśmy mieli pełną, harmonijną współpracę w ramach całej Izby. Zdarza się, oczywiście, że mamy jakąś różnicę zdań, ale jeśli coś uzgodnimy, to potem już powinniśmy działać wspólnie. I bardzo bym chciał, żeby taka zasada pracy obowiązywała.

Tego panu życzę i dziękuję za rozmowę.

rozmawiała Renata Włostowska

DECYZJA PREZESA URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Poniżej publikujemy treść decyzji Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 6 października br. w sprawie wpisania naszej Izby na listę organizacji zrzeszających wykonawców uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660) oraz art. 179 ust. 4 w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1207, Nr 145, poz. 1537)

po rozpatrzeniu wniosku Przewodniczącego Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Łodzi (pismo znak: Rada/P/2592/04, z dnia 01.09.2004 r.)

postanawiam

wpisać Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa na listę organizacji zrzeszających wykonawców uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Nowa siedziba ŁOIIB

Pozyskanie budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę naszej Izby jest tak ważnym wydarzeniem, iż będziemy szczegółowo relacjonować przebieg prac związanych z jego modernizacją.

Firma projektowa dra inż. Jana Kozickiego wywiązała się ze swojego zadania przed upływem terminu umownego, w związku z czym już 23 sierpnia br. pan mgr inż. arch. Wiesław Zagdan – kierownik Oddziału Administracji Architektoniczno-Budowlanej Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Łodzi decyzją nr UA.III-A/1072/04 zatwierdził projekt budowlany oraz wydał pozwolenie na budowę. Dokument ten dotyczy robót budowlanych wykonywanych w związku z dostosowaniem budynku byłej Ochronki dla Dziewcząt Wyznania Mojżeszowego im. Jakuba i Anny małżonków Hertz, użytkowanego dotychczas przez Urząd Ochrony Państwa, na siedzibę Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Ponadto, w pozwoleniu na budowę zostały postawione następujące wymagania:

- inwestycja wymaga ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego,
- przed uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie należy przeprowadzić obowiązkową kontrolę budowy,
- inwestor jest zobowiązany do uzyskania pozwolenia na użytkowanie budynku.

Projekt budowlany przewiduje, iż budynek po wykonaniu robót modernizacyjnych będzie spełniał wymagania stawiane przez przepisy techniczno-budowlane współczesnym obiektom administracyjno-biurowym. Jednocześnie – zgodnie z sugestią Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – zarówno elewacja budynku jak i jego otoczenie odzyska swój pierwotny wygląd z pierwszych lat XX wieku. Wymaga to m.in. odtworzenia frontowego ogrodzenia nieruchomości. W tym miejscu serdeczne podziękowania kierujemy w stronę pana Ryszarda Bonisławskiego – dyrektora Centrum Informacji Turystycznej, który udostępnił nam przedwojenne zdjęcie elewacji budynku wraz z ogrodzeniem frontowym.

Okazało się także, że z odtworzeniem pierwotnego ogrodzenia mogą być problemy, ponieważ na terenie naszej działki wzdłuż jej zachodniej granicy przebiega droga, z której – bez zgody właściciela – korzystają mieszkańcy bloków położonych przy ul. Sterlinga 2/4 oraz przy ul. Północnej 37.

Już na początku czerwca br. zarządy obu budynków mieszkalnych, czyli Administracja Nieruchomościami Łódź-Śródmieście „Kamińskiego” oraz Łódzka Spółdzielnia Mieszkaniowa zostały poproszone o zapewnienie w trybie pilnym mieszkańcom obu bloków dostępu do drogi publicznej – wymaganego przez ustawę Prawo budowlane. A ponieważ jak dotąd obaj zarządcy nie wykazują nadmiernego zapału do załatwienia tego problemu, zostaliśmy zmuszeni do poczynienia zmian w harmonogramie prac zmierzających do odtworzenia ogrodzenia frontowego naszej nieruchomości.

W zasadzie wykonawcy wszystkich prac związanych z modernizacją budynku przy ul. Północnej 39 w Łodzi wyłaniani są w trybie przetargów, które są przygotowywane i rozstrzygane przez – powołany przez Przewodniczącego Rady ŁOIIB w dniu 7 czerwca br. – Zespół Przetargowy pracujący w pięciosobowym składzie: kolega Jerzy Pakuła – przewodniczący, koleżanka Jolanta Orechwo – przedstawicielka Komisji Rewizyjnej ŁOIIB oraz koledzy: Andrzej Kuligowski – zastępca Przewodniczącego Rady, Roman Cichosz – skarbnik Rady i Roman Kostyła – przewodniczący Zespołu Rady ds. Zamówień Publicznych.

Zespół działa w sposób określony w przyjętym 22 stycznia 2004 roku przez Krajową Radę „Regulaminie dokonywania zakupów, zlecenia dostaw i świadczenia usług na rzecz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa”. W pierwszej kolejności Zespół Przetargowy zorganizował, po czym w dniu 23 czerwca br. rozstrzygnął, przetarg na wykonanie projektu budowlanego i wykonawczego modernizacji budynku przy ul. Północnej 39 (pisaliśmy już o tym w poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”). 18 sierpnia br. w prasie oraz w witrynie internetowej naszej



Izby został ogłoszony przetarg nieograniczony na wykonanie remontu naszego budynku, w wyniku którego do 6 września br. oferty złożyło pięć niżej wymienionych firm:

- PUH „DEKORUM-BUD” H. Gawot, W. Starczyk, Spółka jawna, 90-722 Łódź, ul. Więckowskiego 20;
- Zakład Budowlano-Montażowy „EZBUD”; Konstytucji 3-go Maja 40, 97-200 Tomaszów Maz.
- „Głowacki – Handel, Produkcja, Usługi”, 90-626 Łódź, ul. Żeromskiego 52;
- Firma Budowlana „EKOL BUD”, 94-301 Łódź, ul. Rzeszowska 17;
- „VIK-BUD”, 98-140 Łask-Kolumna, ul. Piekarnicza 7.

20 września br. Zespół Przetargowy wybrał pierwszą z ww. firm jako wykonawcę remontu budynku ŁOIIB, a 11 października br. nastąpiło podpisanie umowy, w której wykonawca zobowiązał się wykonać wszystkie roboty wewnątrz budynku w terminie do 28 lutego 2005 roku. Tego samego dnia nastąpiło również przekazanie placu budowy. Inspektorem nadzoru inwestorskiego została ustanowiona pani inż. Halina Karolczak, legitymująca się uprawnieniami budowlanymi do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, która nadzoruje całość robót budowlanych oraz będzie nadzorować i koordynować prace inspektorów branżowych, którzy zatrudnieni zostaną w miarę postępu prac.

Andrzej B. Nowakowski

O rewitalizacji w kontekście Międzynarodowej Konferencji „PRO-REVITA Łódź 2004”

Rewitalizacja to słowo robiące ostatnio zawrotną karierę u projektantów zajmujących się problematyką kształtowania przestrzeni, w środowisku naukowców badających powiązanie zachowań społecznych z postępującą urbanizacją, a także w kręgach władz odpowiedzialnych za gospodarowanie przestrzenią publiczną. Zainteresowanie tym tematem stało się motorem do wymiany poglądów i doświadczeń w państwach Unii Europejskiej, czego wyrazem są licznie organizowane konferencje naukowe i seminaria.

Warto dodać, że rewitalizacja może dotyczyć każdego rodzaju przestrzeni prywatnej i publicznej i nie jest wyłącznie domeną miast historycznych, a wręcz przeciwnie – te na ogół dają sobie radę ze swoją tożsamością i kierunkami działań. A zatem, pilna potrzeba podjęcia działań społeczno-przestrzennych dla przywrócenia utraconego rozkwitu i życia może wystąpić w stonkowo niedawno zbudowanym osiedlu mieszkalnym zmieniającym na coraz uboższych swoich mieszkańców, w małym miasteczku na szlaku komunikacyjnym, który przestał funkcjonować, a także zdegradowanym obszarze zielonym, czy na całych obszarach wielkiej aglomeracji miejskiej powstałej z powodu uruchomienia niegdyś produkcji przemysłowej na szeroką skalę.

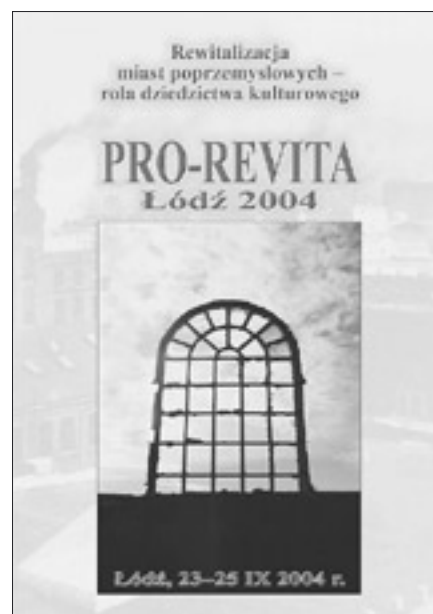
Taka właśnie rewitalizacja miast przemysłowych była tematem wiodącym konferencji Pro-Revita w Łodzi. Przedsięwzięcie objęło patronatem: Minister Kultury, Generalny Konserwator Zabytków, JM Rektor Politechniki Łódzkiej, Polski Komitet ds. UNESCO, Komitet Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk i Prezydent Miasta Łodzi.

Organizatorzy to Wydział Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Polski Komitet Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS, oraz **Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa – za co Wam chwała koledzy inżynierowie!**

Powołano Komitet Naukowy konferencji o międzynarodowym składzie profesorów z Istanbuhu, Gandawy, Neapolu, Valencji, Moguncji, Turynu, Rzymu. Wrocławia, Krakowa, Warszawy i Łodzi, pod przewodnictwem architekta przedsięwzięcia – prof. Krzysztofa Pawłowskiego, Dyrektora Instytutu Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej.

W bogatym programie konferencji mieliśmy: spacer – prezentację dziedzictwa przemysłowego Łodzi, szczególnie interesującą dla uczestników przyjezdnych, wprowadzającą naocześnie w tematykę obrad, wysłuchaliśmy 39-ciu referatów tematycznych, złożyliśmy wizytę w firmie APSYS połączoną z prezentacją projektu „Manufaktura” i wernisażem wystawy archeologicznych badań z terenu inwestycji. W Pałacu Poznańskiego zaprezentowano nam projekcją filmu Andrzeja Wajdy „Ziemia Obiecana” w scenarii żywcem z ekranu, co wywarło szczególne wrażenie na gościach zagranicznych.

W tematykę łódzką wprowadziły nas referaty p. Bartosza M. Walczaka „O dziedzictwie przemysłowym Łodzi: przeszłość, teraźniejszość, przyszłość”, p. Wojciecha Michalskiego „Wyludnianie się miast a procesy rewitalizacji centrów miejskich” oraz p. Jacka Wesołowskiego „O niektórych aspektach rewitalizacji obszarów śródmiejskich miasta przemysłowego”. Teza postawiona przez autorów potwierdziła moje spostrzeżenia z poprzednich konferencji, że wyludniające się miasta przemysłowe „gorzej sobie radzą z problemem decentralizacji i upadku od miast o silnych tradycjach mieszczańskich” – cytując za autorem ostatniego referatu. Miasto historyczne o bogatych tradycjach mieszczańskich wydaje się z natury podlegać tak zwanemu zrównoważonemu niezachwianemu rozwojowi niezależnie od wahań lokalnych koniunktur. Tak jak w Turynie, rozwój Łodzi nastąpił wraz z



gwałtownie rozwijającą się produkcją przemysłową. Nie mamy tu rzeki, portu czy historycznego szlaku handlowego, który był silnym zaczątkiem śródmieścia. Zanik przemysłu to w obu przypadkach brak powodu, dla którego istnieje miasto. Następuje destrukcja całych obszarów miejskich, a wiele czynników degradujących powiązanych jest z niedobrym sąsiedztwem przemysłu, stereotypem ubogiego miasta, i społeczną tolerancją dla chaosu przestrzennego już i tak „brzydkiego szarego miasta”. Brak silnej warstwy mieszczańskiej, właścicieli nieruchomości z tradycjami wielopokoleniowymi i poczuciem współodpowiedzialności za przestrzeń zurbanizowaną, rozchwiany system komunikacji i transportu, dysproporcja w intensywności zabudowy, niejasna struktura własnościowa i brak pozytywnych wzorców – to tylko niektóre aspekty, od których porządkowania winna się rozpocząć akcyjna naszego miasta. A więc przed wszystkim działania społeczno-polityczne i gospodarcze jako działania poprzedzające prace projektowe. I tutaj powstaje konieczność wprowadzania zasady partnerstwa prywat-



no-publicznego jako pierwszego etapu zadania. Dla przykładu założmy, że przystępujemy do rewitalizacji kwartału ulicznego ścisłego śródmieścia. Zamierzamy dokonać regulacji wewnętrznego układu komunikacyjnego, wprowadzić miejsca parkingowe i częściowo nową funkcję do istniejących lokali, wykonać nowe nawierzchnie ciągów pieszych, remonty elewacji, instalacji wewnętrznych, wznieść nową kubaturę i wprowadzić zieleni z małą architekturą. Zarówno teren jak i poszczególne obiekty i lokale mają, jak wszędzie, zróżnicowaną sytuację własnościową. Powstają więc pytania: kto bierze udział w finansowaniu przedsięwzięcia? Czy właściciele prywatni przygotowani są finansowo na udział w nim? Kto będzie właścicielem nowych miejsc parkingowych i kto będzie czerpał z nich później korzyści? Czy niezamożni właściciele i lokatorzy lokali odremontowanych po podniesieniu ich standardu będą w stanie ponieść koszty podwyższonego czynszu a w przyszłości podatku katastralnego? Czy prace konieczne do wykonania na terenach prywatnych, a stanowiących w przyszłości przestrzeń publiczną, powinny być finansowane przez miasto, czy bezwzględnie należy obciążyć nimi właścicieli? Aby dokonać procesu rewitalizacji, konieczne jest więc wprowadzenie ścisłych uregulowań w postaci uchwał i aktów prawnych wiążących jednoznacznie wszystkie strony przed przystąpieniem do sporządzania planów.

Czy to pocieszające, że Augsburg, którego dziedzictwo włókiennicze prezentowała p. Astrid Debold-Karitter, czy też Istambuł,

o którego dziedzictwie przemysłowym i rewitalizacji mówiła p. Nur Akin, miały podobne problemy przestrzenne i organizacyjne? W przypadku pierwszym mieliśmy możliwość obejrzenia dokonań w dużych obszarach miasta, przykład drugi skupiał się na rewitalizacji niektórych zespołów po przemyśle obuwniczym na nabrzeżu portowym. Te referaty otwierały szereg prezentacji konkretnych dokonań w miastach o bogatej przeszłości przemysłowej. Mieliśmy więc przykłady z polskich miast, w tym i z Łodzi, a mianowicie: prezentację panów Henryka Jaworowskiego i Jana Kozickiego „Problemy adaptacji budynków poprzemysłowych dla potrzeb dydaktyki i nauki” dotyczącą miejsca, w którym odbywała się konferencja, czyli budynku wchodzącego w skład kompleksu przemysłowego przekazanego na cele dydaktyczne Politechnice Łódzkiej; panie Anita Lumiak i Teresa Mromlińska pokazały w referacie „Centralne Muzeum Włókiennictwa i Skansen Łódzkiej Architektury Drewnianej jako przykład rewitalizacji i ochrony dziedzictwa kulturowego” przykład przebudowy obiektów muzealnych z propozycją szerokiej reorganizacji przestrzennej przedpola pofabrycznych budynków. To śmiała i interesująca koncepcja odwrócenia głównego wejścia do muzeum od ulicy Piotrkowskiej, połączona z adaptacją przyległego obiektu przemysłowego i budową skansenu drewnianych budynków z czasów „domów tkaczy”. Może potrzeba było spojrzenia bardzo młodych, nie-

skażonych naszym lokalnym przyzwyczajeniem mieszkańek Wrocławia, aby powstała interesująca propozycja konkursowa nagrodzona przez środowisko łódzkie realizacją.

Tutaj chciałbym zwrócić uwagę na grupę trzech referatów, a mianowicie: wykład p. Marii Kamińskiej i p. Artema Czkwianianca o „Konstrukcyjnych aspektach budownictwa przemysłowego przełomu XIX i XX wieku w Łodzi”, prezentację p. Henryka Sabiniaka „Rewitalizacja instalacji wentylacyjnych i c.o. w starej zabudowie śródmiejskiej Łodzi”, a także referat zespołu T. Jeske, W. Kowalski, M. Lefik, Z. Sztromajer „Zmiany warunków wodno-gruntowych w miejskich terenach poprzemysłowych i ich wpływ na proces rewitalizacji oraz implikacje geotechniczne. Przypadek Łodzi”. To trzy wystąpienia, które charakteryzowała głęboka i szczegółowa wiedza techniczna na temat bardzo konkretnie sprecyzowanych fragmentów całości zagadnienia rewitalizacji zespołów miejskich. Wynikające z nich wnioski winny leżeć u podstaw podejmowanych decyzji przestrzennych. Dlatego też chciałbym zaapelować do autorów o udostępnienie swych prac szerszym odbiorcom, choćby może przez publikacje w tym kwartalniku. Przy okazji nadmienię, że poprosiłem polskich uczestników konferencji, kolegów architektów, o prezentację swoich referatów na cyklicznych tematycznych spotkaniach klubowych organizowanych przez Izbę Architektów, na które serdecznie zapraszam.

Nieco lżejsze tematy dotyczące naszego miasta to wystąpienia p. Zbigniewa Lechowicza „Łódź – archeologia miasta – archeologia przemysłu. Doświadczenia ROBI DZ Łódź w świetle ostatnich badań zespołu I. K. Poznańskiego” o badaniach archeologicznych przeprowadzonych na terenie trwającej inwestycji łódzkiej „Manufaktury”, a także niezmiernie interesujący wykład p. Grzegorza Leśniaka „Znaczenie parków i ogrodów Łodzi w okresie ich powstawania w XIX wieku i w okresie współczesnym, na przykładzie parku Źródłiska i Parku Helenów”. Tytuł mówi sam za siebie, dodam tylko, że tym właśnie wystąpieniem rozpoczniemy cykl spotkań klubowych, o których mówiłem

powyżej. Dalej prezentacje p. Włodzimierza Adamiaka „Odbudowa tożsamości Łodzian w działaniach łódzkich twórców – Grupy Urząd Miasta i członków Fundacji Ulicy Piotrkowskiej”. Była mowa o działaniach tej grupy osób podejmowanych na przestrzeni już wielu lat, zmierzających do przebudowy postawy mieszkańców wobec swojego miasta: nie musimy ulegać poglądowi o szarości życia w Łodzi, nie jesteśmy miastem straconym, miasto to my i będzie ono takie, jakimi sami jesteśmy. Pan Marek Janiak przedstawił w nawiązaniu do tego własną propozycję niejako zabawy architektonicznej w swoje miasto. Ta postmodernistyczna, może już nieco niemodna i eklektyczna twórczość wnętrzarska zaprezentowana w referacie „Próba tworzenia współczesnej architektury o akcentach dydaktycznych i symbolicznych w obszarze XIX-wiecznej tkanki śródmieścia” staje się zabawą autora z miastem i z samym sobą, pokazującą jak można być przywiązanym do swojego miasta i jak „osobiście” z odrobiną żartu traktować jego przestrzeń publiczną. Czy taka gra architektoniczna pomoże nam odbudować naszą tożsamość mieszczańską? Zobaczymy. Jedno jest pewne: prezentowane miejsca są najczęściej odwiedzane przez bywalców i są dość łatwo identyfikowalne.

Dalej mieliśmy szereg prezentacji z innych miast polskich. I tak: p. Stanisław Juchnowicz omówił rolę dziedzictwa kulturowego w projekcie rewitalizacji Nowej Huty, p. Adam Szymski zaproponował stworzenie nowego centrum na terenach przemysłowych Międzyrzecza w Szczecinie. O strukturze przestrzennej miast górnośląskich mówiła p. Joanna Sokołowska-Moskwiak, a o dziedzictwie przemysłowym i tożsamości kulturowej regionu gdańskiego p. Tomasz Szymański. „Rewitalizacja centrum Bełchatowa” to temat p. Anny Wojnarowskiej, a p. Michał Domińczak zaprezentował idee Parku Kulturowego w Zgierzu – jako metodę na ochronę dziedzictwa przemysłowego.

Szereg prezentacji zagranicznych uzmysłowiło nam, że takie same problemy mają nasi sąsiedzi. Pan Piroska Vaczi z Budapesztu pokazał węgierskie miasteczko – osiedle przyfabryczne powstałe w latach rozwoju wielkoprzemysłowego minionego systemu.

Powstałe wówczas na tak zwanym „surowym korzeniu” jak nasza Nowa Huta, po upadku fabryki staje się kompletnie zdegradowanym, a wręcz zdewastowanym reliktem dawnej świetności. Rdzenni mieszkańcy wyprzedzają się, poszukując nowej pracy, a ich miejsce zajmuje zubożała ludność napływowa, w tym wypadku cygańska. Nowi mieszkańcy nie są w stanie ponieść ciężaru odbudowy struktur miejskich, bez szeroko rozumianej społeczno-przestrzennej rewitalizacji miasto umrze śmiercią naturalną. Ciekawą z punktu widzenia socjologicznego prezentację przedstawili panowie Borut Juvanec, Domen Zupancic i Maj Juvanec z Lubliany przedstawiając miasteczko Jesenice i jego niedostrzegalny potencjał. Oto po politycznym i geograficznym rozpadzie państwa (dawnej Jugosławii), miasto stanowiące węzłowy punkt na granicy dwóch regionów kraju stało się z dnia na dzień miastem nieznaczącym, leżącym na uboczu nowego państwa. Tak wielka międzynarodowa polityka odbija się na małym nikomu niewadzącym miście! Pozostały zabudowania dużego węzła kolejowego i inne obiekty przemysłowe. Czy potrzeba więc znowu działań politycznych do odnowy miasta, czy może wystarczy dostrzec ukryty potencjał miejsca? Szansą jest rewitalizacja miasta w oparciu o położenie u podnóża Alpejskiego Trigławskiego Parku Krajobrazowego. Z miasta przemysłowego stać się musi ośrodkiem i bazą regionu turystycznego. A zapewniam, że jest co oglą-

dać, bo akurat na dwa dni przed konferencją wróciłem z podróży, której trasa wiodła między innymi przez piękną Słowenię i właśnie Jesenice.

Dalej mieliśmy szereg prezentacji z miast Europy: z Rzymu, Kilonii, Lyonu, Walencji, Zurychu. Chciałbym zatrzymać się na chwilę przy zagadnieniu rewitalizacji skończonej, jaką wydaje się być przykład z Wiednia prezentowany przez naszą koleżankę Joannę Olenderek w pokazie (jak się zresztą okazało – typu światło i dźwięk) „Rewitalizacja w czterech o(d)ślonach, czyli Wiener Gasometer ABCD”. W Wiedniu powstały pierwsze w Europie systemy gazowego oświetlenia ulicznego. Latarnie rozmieszczone w całym ówczesnym mieście potrzebowały olbrzymich ilości gazu pod odpowiednim ciśnieniem. Zbudowano więc potężne zbiorniki gazu, każdy o średnicy 60 m i o takiej samej wysokości. Zbiorniki wykonano w konstrukcji tradycyjnej, murowanej o grubości muru u podstawy rzędu kilku metrów. Wewnątrz zastosowano nowatorskie rozwiązanie ruchomych wielkich cylindrów zapewniających odpowiednie ciśnienie. Na ścianach zewnętrznych umieszczono zegary pomiarowe gazometry o dużej średnicy, pokazujące ciśnienie kontrolerom mieszkającym w różnych częściach Wiednia z odległości ich mieszkań. Stąd nazwa, jaką mieszkańcy nadali temu zespołowi – Gazometer. Po likwidacji oświetlenia gazowego zbiorniki stały się bezużyteczne i jako świadectwo cywiliza-



cji technicznej stały przez długie lata w charakterze martwego skansenu. Podjęto decyzję o rewitalizacji całego zespołu przemysłowego. Po kilku latach zastanawiania się co zrobić z tą nietypową zabudową, przypominającą stojące obok siebie rzymskie kolosea, postanowiono przywrócić życie obiektom w sposób najprostszy ideowo i najtrudniejszy technicznie – wbudować do środka wielorodzinną zabudowę mieszkaniową. Przyznam, że byłem pod wrażeniem, oglądając kolejne przeźrocza z realizacji zamierzenia. Jasno postawiony cel, precyzja i konsekwencja wykonania, świetna architektura realizowana przez różnych projektantów spowodowały, że obiekty te stały się dumą miasta i pokochane zostały przez jego mieszkańców od razu. To bardzo śmiały i dobry przykład szeroko pojętej i przeprowadzonej do końca rewitalizacji zespołu przemysłowego, tak dobry, że zachęcił mnie do odwiedzenia miasta, które ja-koś do tej pory omijałem.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na zespołowe wystąpienie dwóch pań: Elżbiety Muszyńskiej i Barbary Brzezińskiej-Kwaśny. Referat „Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego jako narzędzie rewitalizacji zabytkowych założeń przemysłowych” dotyczył dwóch łódzkich zespołów urbanistycznych: założenia pałacowo-fabrycznego Izraela Poznańskiego przy ul. Ogrodowej oraz zespołu zabudowy dawnej firmy Ludwika Grohmana przy ul. Fabrycznej. W pierwszym realizowane jest przez francuskiego inwestora centrum kulturalno-usługowe „Manufaktura”, drugi włączono w Łódzką Specjalną Strefę Ekonomiczną pod nazwą „Centrum”. Dla obu tych zespołów sporządzono i uchwalono miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Swojego czasu nazywano te miejsca obszarami tożsamości miasta – tożsamości przemysłowej jako czynnika miastotwórczego. Plany, przypominam, są obowiązującymi aktami prawnymi, a zatem wszelkie zawarte wymogi, w tym dotyczące zachowania ich walorów kulturowych, wytyczne konserwatorskie i przestrzenne, obowiązują. Niestety, z chwilą pojawienia się konkretnego inwestora – firmy APSYS – podjęto uchwałę o zmianie planu, jak się wydaje pod życzenia tegoż, a niezgodnie z racjonalnymi przesłankami wy-

kającymi z wcześniejszych ustaleń. I oto nagle „złagodniały” ograniczenia wysokościowe dla nowych obiektów wstawianych w istniejący zespół zabytkowy, zmniejszono liczbę budynków uznanych za zabytkowe i dopuszczono ich rozbiórkę, złagodniał zapis o ochronie istniejących cennych zabytków i urbanistycznego założenia fabrycznego. To samo zjawisko występuje przy realizacji strefy „Centrum”. Następuje wiele odstępstw od ustaleń planu miejscowego. Obiekty zakwalifikowane w nim do „bezwzględного zachowania” są wyburzane, tak jak budynek tkalni zaprojektowany przez Franciszka Chelmińskiego, znanego łódzkiego architekta tamtych czasów. Z obiektu tego pozostała tylko ściana ze słynną bramą – „Beczkami Grohmana”

O ile w zespole fabrycznym Poznańskiego widać, że prace postępują według jednej koncepcji urbanistycznej, która może ewentual-

nie budzić zastrzeżenia, ale ma przy jednym silnym inwestorze szansę realizacji, o tyle wyraźnie brak jednego gospodarza terenów Grohmana, co pokazuje rozpoczęcie procedury kolejnej zmiany obowiązującego planu – jak sugerują autorki – dla usankcjonowania kolejnych odstępstw. Zarząd strefy nie panuje nad tym, co robią poszczególni właściciele i nie widać tam jednolitej myśli urbanistyczno-przestrzennej. Bardzo jestem ciekaw zakończenia prac przy „Manufakturze”, kiedy będziemy mogli ocenić, czy daleko idące dopasowywanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla potrzeb inwestycji dające szansę rewitalizacji jest lepsze niż pozostawianie zapomnianych pozbawionych życia zespołów przemysłowych w swym romantycznym zabytkowym uśpieniu jako nie-naruszone świadectwo minionych czasów.

mgr inż. arch. Grzegorz Zieliński

NASZA IZBA W STATYSTYCE

(stan na 10 listopada 2004 r.)

29 września br. Rada ŁOIB podjęła 4 uchwały o skreśleniu z listy członków naszej Izby w sumie 90 osób. W tej liczbie skreślonych znalazło się 79 osób, które od ponad roku nie opłacały składek. Z drugiej strony na listę członków Izby wpisywanych jest 40-50 osób w skali miesiąca. Zatem per saldo notujemy powolny, ale systematyczny wzrost liczby członków, a poniżej podajemy najnowszą statystykę członkowska według stanu na 10 listopada br. Przy czym zgodnie z decyzją Sekretarza Krajowej Rady PIIB (pismo z 20 lipca 2004 r. o l. dz. 2204/04) od 1 sierpnia br. do członkowskich numerów identyfikacyjnych zostały wprowadzone następujące oznaczenia nowych specjalności: BK (kolejowej), BW (wyburzeniowej) i BT (telekomunikacyjnej).

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrzesza **6252** osoby, które pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w niżej wymienionych specjalnościach:

• konstrukcyjno-budowlanej	3544 (56,69%)
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	1270 (20,31%)
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	1058 (16,92%)
• drogowej	276 (4,41%)
• architektonicznej.	41 (0,66%)
• mostowej	32 (0,51%)
• kolejowej	16 (0,26%)
• telekomunikacyjnej	15 (0,24%)

Rzetelność a presja reklamy

Inwestor poszukuje na rynku produktów tanich i dobrej jakości. W czasopismach fachowych, katalogach projektów typowych, w prasie codziennej itp. można znaleźć liczne informacje o nowościach na rynku materiałów budowlanych. Reklamy bywają bardzo sugestywne. Wystarczy zwięzła informacja typu: „Jednowarstwowe ściany z pustaków POROTHERM 44, nie wymagają dodatkowego ocieplenia – dobra izolacyjność termiczna – $U = 0,31 \text{ W/m}^2\text{K}$.” – inwestorzy otrzymują to, czego oczekują, projektanci i wykonawcy również.

„Projektowanie” przegród budowlanych z pustaków Porotherm odbywa się w sposób szybki – zwykle ogranicza się do zamieszczenia w części opisowej do projektu informacji typu: „współczynnik przenikania dla ścian zewnętrznych jednowarstwowych z pustaków Porotherm 44 – $U = 0,31 \text{ W/m}^2\text{K} < U = 0,50 \text{ W/m}^2\text{K}$ ”. Wszyscy są zadowoleni, oszczędzają czas, pieniądze oraz energię, oczywiście swoją własną. Ale czy rzeczywiście wszystko jest w porządku? Może zastanówmy się, czy warto iść na „łatwiznę” i czy rzeczywiście oszczędzamy.

Przygotowanie inwestycji budowlanej do realizacji, jej wykonywanie, przekazanie do użytkowania podlega regulacji prawnej. Podstawowym aktem prawnym w tym zakresie jest ustawa Prawo budowlane. W stanie prawnym do dnia 11 lipca 2003 r., przed nowelizacją ustawy, obiekt budowlany należało projektować między innymi (art. 5 ust.1):

- zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi,
- zgodnie z obowiązującymi normami,
- zgodnie z zasadami wiedzy technicznej
- w sposób zapewniający spełnienie wymagań podstawowych, jakimi między innymi są:
 - oszczędność energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej,
 - odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochrona środowiska.

W załączniku do Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 marca 1999 r. (Dz. U. Nr 22 z 1999 r. poz. 209) w sprawie wprowadzenia obowiązku

stosowania niektórych Polskich Norm*, została wskazana między innymi do stosowania w całości norma: PN-EN-ISO 6949:1998 Komponenty budowlane i elementy budynku. Opór cieplny i współczynniki przenikania ciepła. Metoda obliczania.

W przedmowie do znowelizowanej normy (PN-EN-ISO 6949:1999) określono jej zakres i wskazano, że „współczynnik przenikania ciepła przegród pełnych należy obliczać (...) przyjmując do obliczeń wartości obliczeniowe współczynnika przewodzenia ciepła materiałów budowlanych według załącznika NC i modyfikując wynik – w miarę potrzeby – zgodnie z załącznikami krajowymi NA lub NB. Tak zmodyfikowany współczynnik przenikania ciepła służy do sprawdzenia wymagań prawnych.”

Nie trudno zauważyć, że podawane w informatorach i wytycznych do projektowania, reklamach, „gotowe” wartości współczynnika przenikania ciepła U dla murów z pustaków Porotherm w żadnym wypadku nie mogą służyć do sprawdzenia wymagań prawnych dotyczących izolacyjności cieplnej przegród.

Analizując zapisy zawarte w normie należy dodatkowo wykazać, że:

- zgodnie z pkt. 5.1 wartości obliczeniowego współczynnika przewodzenia ciepła λ należy przyjmować z tablic (załącznik NC) lub obliczać zgodnie z PN-ISO 10456:1999 (obecnie PN-EN ISO 10456:2004) Materiały i wyroby budowlane – Określanie deklarowanych i obliczeniowych wartości cieplnych,
- norma nie dopuszcza przyjmowania wartości λ materiałów budowlanych na podstawie badań lub z udokumentowanych źródeł (wg PN-82/B-02020 należało przyjmować wartość obliczeniowego współczynnika przewodności cieplnej wg załącznika 4, z uwagą – właściwości fizyczne materiałów niewyszczególnionych w tablicy należy ustalać za pomocą badań lub wg udokumentowanych źródeł).
- w załączniku do normy brak wartości cieplnych dla murów z pustaków poryzowanych, podane są jedynie wartości

obliczeniowych współczynników przewodzenia ciepła dla murów z pustaków ceramicznych drażonych szczelinowych w warunkach średniowilgotnych.

Chcąc obliczyć wartości obliczeniowego współczynnika przewodzenia ciepła λ zgodnie z PN-ISO 10456:1999 pojawiają się kolejne problemy. Zarówno w materiałach informacyjnych Firmy Wienerberger, jak również na stronie internetowej brak jest informacji w zakresie wartości cieplnych (deklarowanych i obliczeniowych) niezbędnych do przeprowadzenia obliczeń izolacyjności cieplno-wilgotnościowej przegród z pustaków Porotherm. Ponadto, producent wyrobów z Porothermu podając wartości współczynnika przenikania ciepła U w swoich publikacjach nie precyzuje np. warunków wilgotnościowych, nie znajdziemy także odniesienia do normy stanowiącej podstawę do obliczeń. Należy również zauważyć, że w materiałach informacyjnych z 2000 r. Firma Wienerberger w wykazie piśmiennictwa wskazuje numer Aprobaty Technicznej (AT-15-4060 Ceramiczne Pustaki Ścienne POROTHERM Aprobata techniczna ITB w końcowej fazie opracowania), a na stronie internetowej ITB w banku aprobat, niestety, nie można jej znaleźć.

Szukanie informacji w Dziale Technicznym Firmy Wienerberger też nie przynosi żadnego rezultatu. Pytając o wartość współczynnika przewodności cieplnej λ dowiadujemy się, że należy sobie przeliczyć na bazie podanego U . Pracownik działu podaje uzyskane w wyniku takiego przeliczenia wartości λ podkreślając, że różnice w wartościach dla poszczególnych pustaków wynikają z „różnicy procentu drażeń i gęstości ceramiki i zaprawy”. Aprobaty technicznej jednak nie ma. Z uzyskanych informacji wynika, że nie było konieczności jej opracowania w sytuacji, kiedy jest PN-B-12069 Wyroby budowlane ceramiczne. Cegły pustaki, elementy poryzowane.

Projektant nie posiada niezbędnych danych, które pozwoliłyby prawidłowo zaprojektować przegrodę z pustaków Porotherm. Nie jest możliwe sprawdzenie przegro-

dy w oparciu o PN-EN ISO 13788 Ciepłowodnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku. Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa. Metody obliczeń. W pkt. 4.1 podano, że można stosować wartości obliczeniowe właściwości materiałów i wyrobów podane w specyfikacjach materiałów lub wyrobów, lub tabelaryczne wartości zamieszczone w normach, na które powołano się w tabelicy 1.

Powstało wiele projektów domów z Porothermu, ze ścianami jednowarstwowymi, bez dodatkowego ocieplenia. Można wyciągnąć wniosek, że przy opracowywaniu projektów wykorzystywano jedynie wyniki współczynnik przenikania ciepła U podany przez producenta oraz że nie stosowano się do obowiązujących przepisów prawa budowlanego.

Przy rzetelnym, odpowiedzialnym podejściu do zasad projektowania należałoby przyjmować do obliczeń wartości współczynnika przewodności cieplnej $\lambda = 0,28 \text{ W/mK}$ dla muru na zaprawie zwykłej natomiast

dla muru na zaprawie ciepłochronnej $\lambda = 0,33 \text{ W/mK}$.

Przykładowo, dla ściany z pustaków Porotherm 44, obustronnie otynkowanej tynkiem cementowo-wapiennym o grubościach 1,5 cm i 2 cm, w warunkach średniowilgotnych współczynniki przenikania ciepła wyniosą: $U = 0,561 \text{ W/m}^2\text{K} > U = 0,5 \text{ W/m}^2\text{K}$ (dla zaprawy ciepłochronnej) i $U = 0,647 \text{ W/m}^2\text{K} > U = 0,5 \text{ W/m}^2\text{K}$ (dla zaprawy zwykłej). W warunkach wilgotnych współczynnik może wzrosnąć o 12%. W przykładzie nie uwzględniono wszystkich aspektów możliwości zmiany wartości współczynnika U .

Wniosek podsumowujący powyższe rozważania jest jeden – nawet ściana z pustaków Porotherm 44 wymaga docieplenia.

Odpowiadając na postawione na wstępie pytania, należy stwierdzić, że ściany z pustaków Porotherm, niestety, nie były projektowane pod względem izolacyjności ciepłowodnościowej w sposób zgodny z prawem i wygrywała tu presja reklamy na niekorzyść rzetelności. W obecnym stanie prawnym po 11 lipca 2003 r. praktycznie niewiele się zmieniło. Brak wprawdzie odwołania do Polskich Norm

w art. 5. ust. 1 Prawa budowlanego, ale dla odpowiedzialnego projektanta zawsze będą one źródłem wiedzy technicznej.

Ponieważ proces inwestycyjny zaczyna się od projektu, a projektant jest jego uczestnikiem, to w zasadzie wszystko zależy od projektanta. W przypadku jakichkolwiek uszkodzeń w pierwszej kolejności weryfikacji powinien podlegać projekt. To projektant ponosi odpowiedzialność za prawidłowość, czyli zgodność z przepisami prawa przyjętych rozwiązań. Producentów należy prosić o umożliwienie projektantom dostępu do danych, które umożliwią im spełnienie wymagań określonych w art. 5 ust. 1 Prawa budowlanego. Dobrze by było również, aby inwestorzy w wyborze materiałów nie sugerowali się tylko danymi z reklam.

Urszula Elżbieta Wodnicka
projektant

* Od Redakcji: wg obowiązującej od 1 stycznia 2003 r. ustawy o normalizacji (Dz. U. z 2002 r. nr 169, poz. 1386) **dobrowolne** jest stosowanie zarówno Polskich Norm jak i innych dokumentów normalizacyjnych zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną.

Z żałobnej karty

Non omnis moriar...

W ostatnich miesiącach odeszli od nas na zawsze niżej wymienieni członkowie naszej Izby:

Krzysztof Aszkieloniec
Stanisław Biernat
Andrzej Ostromir Dulik
Jerzy Nocuń
Jerzy Nowak
Jerzy Nowakowski
Ryszard Nowosielski
Olaf Ewald Polkowski
Zygmunt Tarasiewicz
Rudolf Weber

Zatrzymajmy się zatem na chwilę i uczcijmy pamięć naszych zmarłych Kolegów.

Co roku w Dzień Zaduszny (2 listopada) w kościele pod wezwaniem Matki Bożej Wspomożenia Wiernych przy ul. Wodnej 36 w Łodzi odprawiana jest Msza św. w intencji zmarłych członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.



O nowelizacji ustawy Prawo budowlane

31 maja 2004 r. weszła w życie ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. z 30.04.2004 r., nr 93, poz. 888) i w związku z tym chciałbym omówić wprowadzone tym aktem prawnym zmiany dotyczące funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

1. Po ponad czterdziestu latach zaprzestano udzielania uprawnień budowlanych majstrom (skreślenie pkt. 5 w art. 14 ust. 3), pozostawiając im możliwość kierowania robotami budowlanymi w powierzonym zakresie (art. 12 ust. 8).
2. Zniesiono resztki dwutorowości w zakresie nadawania uprawnień budowlanych

a ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej odebrano możliwość ustanawiania nowych specjalności (skreślenie w art. 16 ustępów 2-6). Zatem aktualnie uprawnienia budowlane nadawane są w sumie w dziewięciu specjalnościach, za to wyłącznie przez organ samorządu zawodowego.

3. Doprecyzowano problem aktualności zaświadczeń wydawanych przez izby samorządu zawodowego, w których musi być określony termin ważności (art. 12 ust. 7). Odtąd przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budow-

lanego właściwy organ będzie również sprawdzał, czy projekt został wykonany przez osobę legitymującą się **zaświadczeniem aktualnym na dzień opracowania projektu lub jego sprawdzenia** (art. 35 ust. 1 pkt. 4 a także art. 33 ust. 2 pkt 1).

4. Pragnę również zwrócić uwagę projektantom oraz osobom sprawdzającym projekty na nowy obowiązek, który został na nich nałożony poprzez dodanie w art. 20 nowego ustępu 4. Od 31 maja br. do projektu budowlanego musi być dołączone oświadczenie o sporządzeniu tego projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

VADEMECUM PROJEKTANTA

Małopolska Okręgowa Izba Architektów przy współpracy z Małopolską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa wydały ciekawe opracowanie pt. „Projekt budowlany – Vademecum projektanta i inwestora”. Zostało ono przygotowane przez Komisję Legislacyjną MOIA i stanowi swego rodzaju instrukcję wykonywania projektu budowlanego uzupełnioną o szereg informacji wspomagających projektantów na etapie uzyskiwania wymaganych prawem opinii, uzgodnień i zatwierdzeń. Dla orientacji podajemy tytuły poszczególnych rozdziałów: 1. Wprowadzenie, 2. Projekt budowlany, 3. Uzgodnienia, 4. Postępowanie administracyjne prowadzące do wydania decyzji, 5. Postępowanie po wydaniu decyzji pozwolenia na budowę, 6. Prawa i odpowiedzialność projektanta.

Uprzejmie informujemy koleżanki i kolegów projektantów, iż nasza Izba zakupiła 140 egz. wspomnianego opracowania, które **oferujemy po 20 zł, czyli poniżej ceny zakupu (25 zł)**. Zainteresowanych członków ŁOIBB prosimy o zgłaszanie się do siedziby Izby (przy pl. Komuny Paryskiej 5a) w godzinach pracy biura (12.00-17.00).

Potyczki z fiskusem

Postanowiłem w praktyce sprawdzić zakres ważności znanego przysłowia mówiącego, iż „do odważnych świat należy” i zaryzykowałem wejście na śliski grunt przepisów finansowych w ogólności, a podatkowych w szczególności. Zmusiła mnie do tego twarza rzeczywistość, albowiem rozdzielając w gronie Prezydium Rady naszej Izby zapomogi losowe, stanęliśmy oko w oko z fiskusem, który – na mocy ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – upomniał się o swoją część, którą należałoby wykroić z niezbyt dużych przecież kwot przekazywanych na rzecz znajdujących się w trudnej sytuacji koleżanek i kolegów.

Lektura liczącego 99 stron jednolitego tekstu tej ustawy – opublikowanego w Dzienniku Ustaw z 2000 r. nr 14 poz. 176 – nie należy do wielkich przyjemności, toteż starałem się ją ograniczyć do niezbędnego minimum, którym okazał się być rozdział 3 zatytułowany „zwolnienia przedmiotowe”. W tym składającym się z zaledwie jednego artykułu rozdziale zostały wymienione (w 118 punktach!) przychody zwolnione od podatku dochodowego, do których m.in. zostały zaliczone „zapomogi otrzymane w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub

śmierci – do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2280 zł”.

Wynika stąd, że aktualnie przyznawane przez naszą Izbę jednorazowe zapomogi losowe pośmiertne oraz w związku z długotrwałą chorobą są całkowicie zwolnione od podatku dochodowego. Natomiast z zapytaniem, co można zaliczyć do „indywidualnych zdarzeń losowych” zwróciliśmy się do jednego z urzędów skarbowych, który odpowiedział, że „pod pojęciem zdarzeń losowych należy rozumieć wszelkie zdarzenia niezależne od człowieka, na które nie ma on co do zasady wpływu. W świetle takiej definicji indywidualnym zdarzeniem losowym będzie nagle, niespodziewane, pojedyncze zdarzenie dotyczące kolei życia danej osoby, np. utrata pracy, gdy rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracownika.”

A z lektury zapisów rozdziału 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych można wyciągnąć wniosek, iż podwyższając w przyszłości maksymalne stawki zapomóg losowych, Rada Izby powinna pamiętać, do jakiego progu są one zwolnione od podatku dochodowego. Aktualnie jest to 2280 zł.

Andrzej B. Nowakowski

Jubilaci w ŁOIIB

Mało kto lubi przyznawać się do swojego wieku, przy czym mamy tu na myśli wyłącznie mężczyzn, bo przecież panie – jak od dawna o tym wiemy – wieku nie mają wcale. Ponadto, w naszym obszarze kulturowym obchodzi się zazwyczaj imieniny a nie urodziny. Jednak już u naszych południowych sąsiadów w biuletynach informacyjnych tak Czeskiej jak i Słowackiej Izby Inżynierów Budownictwa wymienia się z imienia i nazwiska członków, którzy ukończyli lat 50, 55, 60, 65, 70 itd.

W poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego” wprowadziliśmy „Kącik Jubilata” w celu uhonorowania działaczy naszej Izby, którzy świętowali okrągłą rocznicę siedemdziesiątych urodzin. Najpierw

był to kolega Marian Kapuściński – członek Rady, a obecnie zaszczyt ten przypadł w udziale koledze Wiesławowi Sienkiewiczowi – zastępcy sekretarza Rady ŁOIIB. W międzyczasie niektórzy spośród naszych kolegów zasygnalizowali, iż chętnie widzieliby się w roli bohaterów „Kącika Jubilata”. Z wielu względów (choćby ze względu na liczebność naszej Izby) nie widzimy możliwości radykalnej zmiany formuły funkcjonowania tego kącika. Postanowiliśmy jednak podać do wiadomości imiona i nazwiska Kolegów, którzy w 2004 roku obchodzili okrągłe jubileusze siedemdziesiątych, siedemdziesiątych piątych, osiemdziesiątych i osiemdziesiątych piątych urodzin:



Wiesław Sienkiewicz

Urodził się 14 października 1934 roku w Lidzie. W 1953 roku zdał maturę w Technikum Budowlanym w Łodzi, a w 1959 roku ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej, uzyskując tytuł inżyniera budownictwa lądowego. W 1961 r. uzyskał uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami. Od 1963 roku jest biegłym sądowym, od 1990 r. członkiem Prezydium

Rady Biegłych a następnie od 2003 roku jej przewodniczącym. W 2004 r. uzyskał tytuł rzeczoznawcy budowlanego. W latach 1976-1990 był członkiem Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Lokator” a następnie Spółdzielni Mieszkaniowej „Władysława Jagiełły”. W latach 1953-1956 pracował w Komunalnym Biurze Projektów w Łodzi, a w latach 1957-1970 w Miejskim Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym nr 1 jako inspektor techniczny, w Zarządzie Inwestycji Służby Zdrowia jako inspektor nadzoru, w Powiatowym Inspektoracie Inwestycji jako zastępca kierownika, w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej UMŁ jako kierownik Oddziału Remontów i w Miejskim Zarządzie Budynków Mieszkalnych Łódź-Śródmieście jako zastępca dyrektora ds. technicznych. W latach 1970-1990 pracował w Biurze Studiów i Projektów Łączności na stanowisku kierownika pracowni wielobranżowej. Został odznaczony: srebrną odznaką Zasłużony Pracownik Łączności (1974), srebrną odznaką Pracownik Konserwacji Zabytków (1981), srebrną honorową odznaką Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (1985), Honorową Odznaką Miasta Łodzi (1985) oraz srebrnym Krzyżem Zasługi (1987).

Jako jeden z pierwszych został wpisany na listę członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Pełni funkcje przewodniczącego Zespołu Rady ŁOIIB ds. Członkowskich oraz zastępcy sekretarza Rady ŁOIIB.

Jubileusz

85-lecia urodzin

w 2004 r. obchodzili:

Wacław Filipowicz (Łódź),
Kazimierz Wacław Jaczewski (Łódź),
Eugeniusz Miarka (Łódź)

Jubileusz

80-lecia urodzin

w 2004 r. obchodzili:

Adam Marian Nowotny (Janówka)

Jubileusz

75-lecia urodzin

w 2004 r. obchodzili:

Zbigniew Dembiński (Łódź),
Tadeusz Kołodziejczyk (Zgierz),
Mieczysław Kowalczyk (Łódź),
Stefan Aleksander Ozga (Pabianice),
Józef Przybył (Skierniewice),
Tadeusz Rakoczy (Łódź),
Modest Zygmunt Skrzetuski (Łódź),
Kazimierz Szulc (Kutno),
Bogumił Kazimierz Szymczak (Łódź),
Michał Wyska (Łódź)

Jubileusz

70-lecia urodzin

w 2004 r. obchodzili:

Janusz Antoni Antczak (Łódź),
Józef Bies (Łódź),
Romuald Bojarski (Łódź),
Janusz Aleksander Buczyński (Łódź),
Tadeusz Chabrowski (Skierniewice),
Zenon Wiesław Czapliński (Łódź),
Wacław Jerzy Dąbrowski (Kutno),
Krystyna Depta (Łódź),
Jan Marian Dreczka (Bełchatów),
Marianna Urszula Dunajczyk (Łódź),
Szczepan Stefan Dużiak (Łódź),
Edward Wojciech Gołębiowski (Łódź),
Ryszard Roman Gruszczyński (Łódź),
Jacek Gutman (Łódź),
Tadeusz Gwiazdowski (Łódź),
Stefan Piotr Kaczmarek (Łódź),
Aleksy Jan Kanczura (Radomsko),
Marian Kapuściński (Łask-Kolumna),

Jan Kazimierz Kordalski (Łódź),
 Eugeniusz Król (Pabianice),
 Wiesław Władysław Kruszyński (Pabianice),
 Olgierd Kubczyński (Łódź),
 Zbigniew Lewandowski (Pabianice),
 Jan Lizak (Łódź),
 Jerzy Mikołajczyk (Zduńska Wola),
 Henryk Nowacki (Pabianice),
 Ryszard Onichimiuk (Kutno),
 Stanisław Paliński (Łódź),
 Marian Pieluszkowski (Krośniewice),
 Henryk Przybył (Skierniewice),
 Mieczysław Rechciński (Łódź),
 Romuald Salski (Łódź),
 Ireneusz Salata (Łódź),
 Edward Siejka (Łódź),
 Stanisław Siekiera (Łódź),
 Wiesław Sienkiewicz (Łódź),
 Wiesław Stefan Stępniewski (Łódź),
 Kazimierz Ulatowski (Łódź),
 Zbigniew Wirski (Kutno),
 Zofia Wiśniewska (Łódź),
 Ryszard Zdzisław Wiśniewski (Łódź),
 Franciszek Witkowski (Pabianice),
 Janusz Alojzy Ziemiński (Łódź),
 Mieczysław Żabicki (Łódź).

Szanownym Jubilatom składamy serdeczne życzenia dobrego zdrowia, wszelkiej pomyślności oraz wielu sukcesów, przede wszystkim zawodowych, chociaż nie tylko.

PRACA

Informujemy, że na stronie internetowej Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa www.lod.piib.org.pl w zakładce „Praca” zamieszczamy nadsyłane do nas oferty pracodawców.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych członków naszej Izby do odwiedzania naszej witryny.

OFERTA PRACY:

Firma JOKA działa na rynku wykonawstwa już kilka lat. Dominującą gałęzią działalności jest budowa obiektów liniowych, takich jak: budowa sieci gazowych, wodociągowych, sanitarnych i teletechnicznych. Zleczone prace realizujemy na terenie całego kraju. W związku z dalszym rozwojem firmy, poszukujemy nowych osób z uprawnieniami w zakresie specjalistów do budowy sieci gazowej.

kontakt:
 JOKA sp. z o.o.
 84-100 Puck, ul. Kopernika 4
 tel/fax (058) 671 92 22
www.joka.pl, e-mail: joka@joka.pl

85 lat Oddziału Łódzkiego SEP

22 października br. w sali konferencyjnej Hotelu Savoy w Łodzi odbyło się uroczyste spotkanie z okazji jubileuszu osiemdziesięciopięćlecia Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Na wstępie licznie zebrani działacze i członkowie honorowi SEP oraz zaproszeni goście (między innymi drugi Wicewojewoda Łódzki pani Renata Nowak) wysłuchali referatu okolicznościowego wygłoszonego przez prezesa Oddziału kolegę Andrzeja Boronia, w którym została przedstawiona historia oraz teraźniejszość Oddziału Łódzkiego SEP zrzeszającego obecnie prawie 700 członków. Za jeden z największych sukcesów koledzy elektrycy uznali uzyskanie przez Oddział Łódzki SEP w dniu 19 sierpnia 2004 r. osobowości prawnej. Po wystąpieniach gości nastąpiło wręczenie odznaczeń państwowych oraz medali i odznak stowarzyszeniowych. Złoty Krzyż Zasługi RP otrzymał kolega Andrzej Boron, a Srebrnym Krzyżem Zasługi RP został uhonorowany kolega Kazimierz Jakubowski – wiceprezes Oddziału. Po części oficjalnej nastąpiło okolicznościowe spotkanie koleżeńskie, które trwało do północy.

Aktualnie Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrzesza 1058 osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych. Stanowią one około 17% stanu oso-



fol. Adam Gadomski

bowego naszej Izby. Z tego grona wywodzi się grupa osób działających w organach ŁOIIB, takich jak koledzy: Sławomir Przesmycki – przewodniczący Komisji Rewizyjnej, Grzegorz Cieśliński – aktywny członek Prezydium Rady ŁOIIB, Andrzej Boron, Kazimierz Jakubowski i Kazimierz Kurowski – członkowie Rady ŁOIIB, jak również Henryk Małasiński – sekretarz Komisji Kwalifikacyjnej naszej Izby.

Koleżankom i Kolegom zrzeszonym w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich gratulujemy długiej tradycji oraz życzymy wielu sukcesów w dalszej działalności, przy okazji licząc na skuteczną współpracę z Oddziałem Łódzkim SEP w ramach obowiązującego już od 16 września br. porozumienia o współpracy ŁOIIB z 12 Oddziałami Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego w sferze szeroko rozumianego budownictwa.



fol. Adam Gadomski

Działacze SEP, członkowie honorowi i zaproszeni goście

SZKOLENIA

na które zapraszamy członków ŁOIIB

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA
9 grudnia 2004 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (X). „Aktualne problemy projektowania i realizacji robót geotechnicznych” <i>Mgr inż. Tadeusz Jeske</i>
13 stycznia 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XI). „Aktualne problemy projektowania i realizacji robót geotechnicznych” cz. II <i>Dr inż. Witold Bojanowski</i>
14 stycznia 2005 r. godz. 16.00	NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Zamówienia publiczne na roboty budowlane, cz. II <i>Prof. Andrzej Borowicz (Uniwersytet Łódzki)</i>
21 stycznia 2005 r. godz. 15.00-19.00	NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Przepisy Prawa budowlanego w odniesieniu do sieci i instalacji sanitarnych. <i>Mgr inż. Andrzej Lipiński</i>
27 stycznia 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XII). „Diagnostyka konstrukcji betonowych” cz. I <i>Prof. Artem Czkwianianc</i>
4 lutego 2005 r. godz. 14.00-19.00	NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Prawo energetyczne.
10 lutego 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XIII). „Aktualne problemy projektowania i realizacji robót geotechnicznych” cz. III <i>Mgr inż. Zbigniew Okruszek</i>
18 lutego 2005 r. godz. 16.00-19.00	NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie BHP przy wykonywaniu robót budowlanych oraz planu BOZ. <i>Mgr inż. Dagmara Kupka</i>
24 lutego 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XIV). „Diagnostyka konstrukcji betonowych” cz. II <i>Prof. Artem Czkwianianc</i>
4 marca 2005 r. godz. 14.00-19.00	NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Ochrona urządzeń i systemów elektrycznych i elektronicznych przed wszelkiego rodzaju przepięciami. <i>Dr hab. Andrzej Sowa</i>
17 marca 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XV). „Aktualne problemy projektowania i realizacji robót geotechnicznych” cz. IV. <i>Dr inż. Marek Lefik</i>
31 marca 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe spotkania na Politechnice (XVI). „Norma projektowania konstrukcji żelbetowych PN-B-03264:2002” – część V. <i>Prof. Maria E. Kamińska</i>

Ze względów organizacyjnych prosimy uczestników szkoleń o wcześniejsze zgłoszenia, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB lub telefonicznie: (042) 632 97 39, względnie faksem: (042) 630 56 39 lub e-mailem: lod@piib.org.pl. Członkowie ŁOIIB korzystają bezpłatnie nie tylko ze szkoleń, lecz również z serwowanych czasami posiłków.

Działalność ŁOIIB do końca 2002 r.

W poprzedniej części naszego cyklu opisano działalność Międzystowarzyszeniowego Komitetu Założycielskiego Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (MKZ ŁOIIB), którego członkowie – przy współpracy z działającym w Warszawie Komitetem Organizacyjnym Izby Inżynierów Budownictwa (KO IIB) – doprowadzili do pierwszego zjazdu naszej Izby. Ich ponad roczna praca przyniosła wymierny efekt; nasza Izba została utworzona przed terminem wejścia w życie ustawy z 15 lutego 2002 r. o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. nr 23, poz. 221), na mocy której, począwszy od 31 marca 2002 r. prawo wpisywania na listę członków okręgowej izby uzyskali pełnomocnicy okręgowi powołani przez KO IIB. Dzięki temu uniknęliśmy na przykład sytuacji, w której delegaci na okręgowy zjazd byłiby wybierani przez osoby niespełniające wymogów zapisanych w art. 1 ustawy.

Zatem na pewno warto wymienić nazwiska członków MKZ ŁOIIB, którego skład osobowy zmieniał się i powiększał kilkakrotnie. W przeddzień I Zjazdu ŁOIIB w skład MKZ ŁOIIB wchodziło (w nawiasie podajemy nazwę stowarzyszenia delegującego daną osobę do pracy w komitecie): mgr inż. Jan BORYCZKA (SITK) – sekretarz MKZ ŁOIIB, inż. Jerzy DRAŹKIEWICZ (PZITS), mgr inż. Jan GAŁĄZKA (ZMRP), dr inż. Andrzej KULIGOWSKI (PZITB), mgr inż. Henryk MAŁASIŃSKI (SEP), dr inż. Andrzej B. NOWAKOWSKI (PZITB) – przewodniczący MKZ ŁOIIB, dr inż. Jerzy PAKUŁA (PZITB), inż. Henryk PĘCZEK (PZITS), mgr inż. Wacław SAWICKI (PZITB), mgr inż. Krzysztof

STELĄGOWSKI (PZITS), inż. Lucjan STRAWA (SITK) – godne podkreślenia jest, że wymienionych 11 osób uczestniczyło w pracach Komitetu nieprzerwanie od początku (11 grudnia 2000 r.) do końca (23 marca 2002 r.) jego działalności. Natomiast od 18 kwietnia 2001 r. w MKZ ŁOIIB działali: mgr inż. Zbigniew DEMBIŃSKI (SITWM), inż. Zofia KOSZ-KOSZEWSKA (ZMRP), mgr inż. Jerzy KRAWCZYK (SITWM) oraz mgr inż. Józef SZARKOWSKI (SITWM), od 9 maja 2001 r.: mgr inż. Kazimierz JAKUBOWSKI (SEP) – skarbnik MKZ ŁOIIB oraz mgr inż. Agnieszka JOŃCA (SITK), od 27 czerwca 2001 r. inż. Kazimierz LISOWSKI (SEP), od 22 sierpnia 2001 r.: mgr inż. Roman CICHOSZ (NOT – Piotrków Trybunalski) oraz Mariusz DZIUDA (NOT – Skierniewice), od 22 sierpnia do 21 listopada 2001 r. inż. Józef PŁUCIENNIK (NOT – Sieradz), od 3 października 2001 r.: mgr inż. Stanisław KRZYSZTOFIK (NOT – Piotrków Trybunalski), mgr inż. Jerzy JAKUBOWSKI (NOT – Piotrków Trybunalski) oraz mgr inż. Bogdan WRZESZCZ (NOT – Piotrków Trybunalski), od 21 listopada 2001 r.: Ryszard GIERAK (NOT – Sieradz) i mgr inż. Piotr PARKITNY (Wieluń), od 5 grudnia 2001 r. inż. Józef NOWAK (NOT – Skierniewice), a od 9 stycznia 2001 r.: mgr inż. Zbigniew CICHOSKI i mgr inż. Roman JABŁOŃSKI (obaj SITPNiG).

Składamy tą drogą serdeczne podziękowania Koleżankom i Kolegom, którzy włożyli niemało wysiłku w organizację I Zjazdu ŁOIIB, który odbył się w Łodzi 23 marca 2002 r. i powołał do życia Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. W obradach Zjazdu wzięło udział 182 spośród 201 (czy-

li 90,54%) delegatów wyłonionych na przełomie października i listopada 2001 roku podczas zebrań w 8 obwodach wyborczych, na jakie został podzielony obszar Łodzi i województwa łódzkiego (patrz str. 22 „Kwartalnika Łódzkiego” nr 1/2003). Dopisali również zaproszeni goście, spośród których z krótkimi przemówieniami wystąpili: pan Mieczysław Teodorczyk – Marszałek Województwa Łódzkiego, pani Grażyna Szestakow-Wilamowska – Dyrektor Departamentu Upewnienia i Odpowiedzialności Zawodowej w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego, pan Marek Klimczak – wiceprezydent Miasta Łodzi, pan Ryszard Podladowski – Dyrektor Wydziału Rozwoju Regionalnego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego, dr Grzegorz Krzyżanowski – Przewodniczący Okręgowej Rady Lekarskiej w Łodzi, mgr inż. arch. Roman Wieszczyk – Przewodniczący Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów oraz prof. Andrzej Jopkiewicz – Prezes Zarządu FSNT-NOT w Łodzi.

I Zjazd ŁOIIB, jako najwyższy (w myśl art. 15 ust. 1 ustawy) organ naszej Izby, dokonał wyboru przewodniczących oraz składów osobowych pozostałych pięciu organów ŁOIIB, czyli: 30-osobowej Rady, 7-osobowej Komisji Kwalifikacyjnej, 14-osobowego Sądu Dyscyplinarnego, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz jego pięciu zastępców. Wybrano również 13 delegatów na Krajowy Zjazd.

W dyskusji nad kierunkami działalności naszej Izby wzięło udział 24 delegatów. Poruszono m.in. problemy: przetargów na prace projektowe i roboty budowlane, konieczności opracowania cennika usług inżynierskich, przygotowania środowiska ka-

Zapraszamy członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na

„Czwartkowe spotkania na Politechnice”

cykl bezpłatnych szkoleń, które odbywają się na ogół w ostatni czwartek miesiąca przez 2004 i 2005 rok*

Miejsce: audytorium Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6 (I piętro). Czas: od godziny 16.30 do 20.00 (z przerwą na podwieczorek)

* W grudniu 2004 będzie to drugi czwartek miesiąca, a w styczniu, lutym i marcu 2005 r. – drugi i czwarty czwartek miesiąca.

dry technicznej budownictwa do konkurencji ze strony inżynierów z krajów UE, zniesienia 22% podatku VAT w budownictwie, patologicznych zjawisk jakie masowo występują zwłaszcza na budowach domów jednorodzinnych realizowanych archaicznym już tzw. sposobem gospodarczym, problemy wynikające w przypadku branż instalacyjnych z nakładania się zakresów uprawnień z ustawy Prawo budowlane oraz uprawnień z ustawy Prawo energetyczne. Dyskutanci postulowali m.in.: wywieranie nacisków przez władze Izby w celu opracowania spójnych przepisów obowiązujących w obszarze szeroko rozumianego budownictwa, nawiązanie i utrzymywanie kontaktów z innymi samorządami zawodowymi oraz administracją rządową i samorządową, konieczność podniesienia rangi naszego zawodu m.in. poprzez ustawiczne szkolenie i doskonalenie zawodowe członków samorządu zawodowego, podjęcie działań integrujących środowisko, opracowanie i ustanowienie standardów zawodowych, propagowanie wynikającego z art. 10 ustawy Prawo budowlane⁵ obowiązku stosowania w wykonawstwie wyłącznie wyrobów budowlanych dopuszczonych do obrotu i powszechnego lub jednostkowego stosowania w budownictwie, podjęcie działań mających na celu wprowadzenie do uprawnień budowlanych nowej specjalności drogowo-mostowej, ułatwienie młodziemu startu zawodowego, np. poprzez zatrudnianie absolwentów na zasadzie wolontariatu organizowanego przez Izbę, opracowanie zbioru wszystkich przepisów budowlanych, ustalenie standardów jakości zarówno w projektowaniu jak i w wykonawstwie, nawiązanie i utrzymywanie ścisłych kontaktów ze szkołami zawodowymi oraz z Politechniką Łódzką, umożliwienie młodym inżynierom uzyskania odpowiedniej praktyki zawodowej, wyjaśnienie problemu czy majstrowie budowlani posiadający uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi w zakresie powierzonym przez kierownika budowy lub robót mają obowiązek czy tylko przywilej przynależności do okręgowej izby inżynierów budownictwa.

Po zakończeniu dyskusji Zjazd przyjął 4 uchwały. Pierwsza dotyczyła upoważnienia Rady ŁOIB do przyjęcia prowizorium finansowego na okres do kolejnego Zjazdu. Druga uchwała zobowiązywała Radę do utworzenia

w terenie przedstawicielstw ŁOIB o zakresie działania zgodnym ze statutem Izby. Trzecia zobowiązywała Radę do przeprowadzenia samodzielnego negocjacji z firmami ubezpieczeniowymi w celu ustalenia grupowych stawek ubezpieczeniowych dla członków ŁOIB. Ostatnia uchwała zobowiązywała delegatów na Krajowy Zjazd Izby do zgłoszenia na tym zjeździe projektu uchwały w sprawie niedopuszczenia do podwyższenia stawki podatku VAT w budownictwie i produkcji materiałów budowlanych.

Jako pierwsza ze wszystkich organów ŁOIB ukonstytuowała się Rada, wybierając 4 kwietnia 2002 r. ze swego grona 7-osobowe Prezydium, którego skład został w styczniu 2003 r. powiększony o dwie osoby (w „Kwartalniku Łódzkim” nr 1/2003 zostały opublikowane składy osobowe: Rady i jej Prezydium, Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Kwalifikacyjnej; ponadto składy osobowe organów ŁOIB można znaleźć na stronach internetowych naszej Izby).

Zgodnie z „Regulaminem okręgowych rad PIIB” Rada powinna zbierać się nie rzadziej niż raz w kwartale, a Prezydium Rady nie rzadziej niż raz w miesiącu i tak się w naszej Izbie działo do września 2002 r. Po I Krajowym Zjeździe, który odbył się 27-28 września 2002 r., nastąpiła intensyfikacja działalności, co zmusiło Prezydium Rady do zbierania się nawet co 2 tygodnie, a samą Radę co 2 miesiące. Po pewnym czasie został wypracowany optymalny rytm zebrań: Prezydium Rady co 3 tygodnie, a Rady co 2-3 miesiące (5-6 razy w roku). Jak dotąd podstawowe zadania realizowane są głównie przez Prezydium Rady, jak również przez powoływane przez Radę zespoły problemowe. Prezydium przede wszystkim rozwiązuje bieżące problemy oraz podejmuje uchwały w sprawach niezatrzeżonych do kompetencji innych organów naszej Izby; przygotowuje również projekty uchwał Rady, która ponadto – w ramach kontroli pracy Prezydium – zatwierdza wszystkie uchwały tego gremium.

W okresie od I Zjazdu ŁOIB aż do końca 2002 roku poważne utrudnienia stwarzały nam fakt niemożności praktycznego korzystania z osobowości prawnej, którą nasza Izba posiadała z mocy ustawy od początku istnie-

nia, czyli od 23 marca 2002 roku. Większość członków powołanego 29 maja 2001 roku przez ministra rozwoju regionalnego i budownictwa Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie uważała jednak, że należy poczekać do I Krajowego Zjazdu Izby, który m.in. uchwalił statut, dzięki czemu będzie można uzyskać wpis do Krajowego Rejestru Sądowego. Nie chcąc zatem postępować wbrew ustaleniom KO IIB, do końca 2002 roku korzystaliśmy z obsługi finansowo-księgowej oferowanej nam przez Oddział Łódzki SITK, ze wszystkimi tego konsekwencjami. Utrudniało to kierownictwu ŁOIB codzienną pracę, a co gorsza, powodowało konkretne skutki finansowe, w tym skarbowo-podatkowe. Na przykład zakupywane za pieniądze naszych członków środki trwały stawały się własnością OŁ SITK.

Ostatecznie sprawę wyjaśniło postanowienie z 28 listopada 2002 roku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, do którego 20 listopada 2002 roku – a więc prawie 2 miesiące po I Krajowym Zjeździe – wpłynął wniosek o rejestrację Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (takiej nazwy, na mocy §1 ust. 3 Statutu, używa samorząd zawodowy inżynierów budownictwa). W uzasadnieniu odmowy rejestracji sąd podał, iż nie ma przepisu prawnego, który nakładałby na wnioskodawcę obowiązek uzyskania wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Tego samego zdania był także dyrektor Urzędu Statystycznego w Łodzi, który już 13 maja 2002 r. nadał naszej Izbie numer identyfikacyjny REGON: 473043690.

Do końca 2002 r. Rada, a zwłaszcza jej Prezydium, zajmowały się przede wszystkim problemami organizacyjnymi oraz członkowskimi. Od MKZ ŁOIB przejęliśmy jeden pokój na VII piętrze Łódzkiego Domu Technika oraz jednego pracownika zatrudnionego na 3/4 etatu. Trzeba było od początku budować zręby naszej Izby a w pierwszym rzędzie zorganizować jej bazę materialną. Był to proces, który przebiegał wielotorowo, a jego celem było stworzenie osobom pełniącym samodzielne funkcje techniczne w budownictwie zamieszkałym na terenie Łodzi i województwa łódzkiego, optymalnych warunków do wypełnienia obo-

wiązku znalezienia się na liście członków ŁOIB. Zadania samorządu zawodowego w tym względzie jednoznacznie określa ustawa w art. 19 ust. 3: „Uchwała rady okręgowej izby w sprawie wpisu na listę członków powinna być podjęta w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis”.

Zatem Rada ŁOIB zajęła się tym problemem już na swoim pierwszym posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2002 r., wybierając ze swego grona stosunkowo liczny, bo początkowo 8- a później 12-osobowy, Zespół do spraw Członkowskich, który został zobowiązany do:

- przygotowania druku wniosku o wpisanie na listę członków ŁOIB,
- bieżącego weryfikowania składanych dokumentów,
- przygotowywania uchwał Rady w sprawach wpisania na listę członków ŁOIB lub odmowy wpisania na tę listę.

W drugiej połowie kwietnia formularze wniosku były gotowe i można było rozpocząć nabór członków do naszej Izby. W prasie codziennej została zamieszczona informacja, że osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie zamieszkałe na terenie Łodzi i woj. łódzkiego, aby wywiązać się w terminie z nałożonego przez ustawę obowiązku, powinny składać wnioski w biurze ŁOIB najpóźniej do końca października, ponieważ cała procedura może potrwać do 2 miesięcy. Niedługo potem, bo już w maju 2002 r., uruchomiliśmy witrynę internetową naszej izby (http://republika.pl/lodzka_izba_inz_budow/index.htm**), w której były zamieszczane niezbędne informacje wraz z wzorami wniosków oraz druków wpłat składki wpisowej.

Do końca września 2002 roku wnioski złożyło 1116 osób. Pewne przyspieszenie nastąpiło po I Krajowym Zjeździe PIIB, na którym m.in. zdecydowano, iż od 1 listopada 2002 r. opłata wpisowa zostanie podwyższona z 50 do 100 zł. W rezultacie w ostatnim tygodniu października wpłynęły wnioski od 534 osób, a w sumie w sugerowanym przez nas terminie wnioski złożyło 1767 osób. Do pozostałych około dwóch tysięcy osób, które jeszcze w 2001 roku w różnej formie zadeklarowały przystąpienie do naszej Izby niezwłocznie po jej utworzeniu, zostały wysła-

ne stosowne pisma z załączonymi drukami wniosków oraz wpłat składki wpisowej.

Z podjęciem pierwszej uchwały o wpisaniu 1767 osób na listę członków ŁOIB Rada wstrzymała się do 27 listopada 2002 r., aby nikogo nie narazić na naruszenie zapisów Rozporządzenia Ministra Finansów z 17 kwietnia 2002 r. w sprawie ogólnych warunków ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. nr 41, poz. 367), które nakazuje zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC w terminie 30 dni od daty wpisania na listę członków Izby. Od początku grudnia do biura ŁOIB zaczęła napływać lawina wniosków, co zmusiło Radę i jej Prezydium do podejmowania stosownych uchwał w odstępach dwutygodniowych. Do 18 grudnia 2002 r. na listę członków ŁOIB zostało wpisanych 2756 osób a do 8 stycznia 2003 r. na tę listę wpisano 3030 osób, odmawiając przy tym wpisania w sumie 13 osobom. Byli to majstrowie, którzy uzyskali uprawnienia budowlane po 14 lutego 1995 r. W tej sprawie Rada ŁOIB – po zapoznaniu się z opiniami prawnymi – uznała bowiem, że uprawnienia budowlane do wykonywania na budowie pracy na stanowisku majstra budowlanego i kierowania robotami budowlanymi w zakresie powierzonym przez kierownika budowy (robót) nie upoważniają do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Nawiasem wspominając, problem majstrów budowlanych został obszernie omówiony w artykułach, które ukazały się w miesięczniku „Inżynieria i Budownictwo” nr 3/2004 oraz w „Wiadomościach Izby Projektowania Budowlanego” nr 4/2004.

Przyznam się, że do dzisiaj nie daje mi spokoju powracający jak bumerang obrazy kolejek, w których Koleżanki i Koledzy zmuszeni byli tłoczyć się pod drzwiami biura Izby w grudniu 2002 r. oraz w pierwszych miesiącach roku następnego. Z tego powodu niejednemu już raz usiłowałem sam sobie odpowiedzieć na pytanie, czy rzeczywiście musieliśmy „zjeść tę żabę”. Starając się zachować maksymalną dozę obiektywizmu za każdym razem dochodziłem do wniosku, że zarówno pracownicy biura jak i odpowiedzialni działacze naszej Izby dali

z siebie bardzo wiele, aby pokonać problemy związane ze zjawiskiem „wyżu członkowskiego”, który został wywołany w dużej mierze przez samych zainteresowanych. Nie zmienia to jednak faktu, że kolejki zaistniały z wszystkimi tego, czasem bardzo niesympatycznymi, konsekwencjami. Co więcej, wspomniany wyż powtarzać się już będzie co pół roku, niekorzystnie oddziałując na pracę biura Izby.

Niemal od początku swojej działalności Rada ŁOIB przystąpiła – pomimo nawału prac organizacyjnych – do realizacji uchwał I Zjazdu ŁOIB, z których jedna zobowiązywała Radę do przeprowadzenia samodzielnych negocjacji z firmami ubezpieczeniowymi w celu uzyskania dla naszych członków ubezpieczenia grupowego OC na możliwie najkorzystniejszych warunkach. Prezydium Rady już w maju 2002 roku powołało Przewodniczącego Zespołu do spraw Ubezpieczeń (został nim mgr inż. Roman Wrzeszcz) a w miesiąc później cały skład osobowy tego zespołu, który wkrótce nawiązał współpracę z jednym z łódzkich biur brokerskich. Pomimo że nasi członkowie gremialnie skorzystali z wypracowanej przez KO IIB propozycji zbiorowego ubezpieczenia OC za 2003 rok w TUiR WARTA SA, Zespół Rady do spraw Ubezpieczeń kontynuował swoją działalność w celu przedłożenia konkretnych wniosków na II Zjeździe ŁOIB.

Od początku funkcjonowania naszej Izby intensywnie pracowała również Komisja Rewizyjna, która ukonstytuowała się 18 kwietnia 2002 r., a jej przewodniczącym mgr inż. Sławomir Przesmycki uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Rady i jej Prezydium.

Komisja Kwalifikacyjna ŁOIB, po ukonstytuowaniu się w dniu 8 maja 2002 r., w okresie do końca tego roku przygotowywała się do wdrożenia procedury nadawania uprawnień budowlanych, które to zadanie wykonywał – jeszcze do 27 grudnia 2002 r. – Łódzki Urząd Wojewódzki.

Kronikarz

* Począwszy od 1 maja 2004 r. problemy te reguluje ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 30.04.2004 r. nr 92, poz. 881).

** Aktualny adres strony internetowej ŁOIB: www.lod.piiib.org.pl.

Co słysząc w Warszawie?

Prezydium Krajowej Rady PIIB podczas posiedzeń w dniach 14 września i 6 października br. przyjęło dwie uchwały, których treść przytaczamy poniżej.

Uchwała 12/P/04 z 15 września 2004 r. w sprawie czasopisma PIIB „Inżynier budownictwa”

Prezydium Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwała, co następuje:

Cena czasopisma PIIB „Inżynier budownictwa”, począwszy od numeru 7, wynosić będzie 10 gr. (dziesięć groszy) za 1 egzemplarz.

Uchwała 13/P/04 z 6 października 2004 r. w sprawie rozwiązania Krajowej Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń PIIB

Prezydium Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa postanawia

przedłożyć Krajowej Radzie następującą treść uchwały:

1. Krajowa Komisja ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń ulega rozwiązaniu w związku z wykonaniem postawionego przed nią zadania.
2. Dokument pt. „Zasady korzystania z pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa”, który stanowi efekt pracy Komisji, zostaje przyjęty do stosowania w PIIB.
3. Krajowa Rada wyraża podziękowanie M. Personie, Przewodniczącemu Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń i jej członkom za wkład w powstanie ww. dokumentu.
4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ostatnio otrzymaliśmy dwustronicową informację na temat miesięcznika PIIB „Inżynier budownictwa”, z której m.in. można dowiedzieć się, że:

- Wydawnictwo PIIB jest spółką z o.o., której udziałowcami są:

1. Polska Izba Inżynierów Budownictwa (86 udziałów),
2. Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa (41 udziałów),
3. Stowarzyszenie Elektryków Polskich (6 udziałów),
4. Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych (3 udziały),
5. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji (3 udziały),
6. Związek Mostowców RP (3 udziały),
7. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazownictwa (2 udziały),
8. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych (2 udziały),
9. Polski Komitet Geotechniki (2 udziały),
10. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych (2 udziały).

- 1 maja 2004 r. została zawarta umowa UMP 0044/PIIB/2004 dotycząca zakupu czasopisma „Inżynier budownictwa” przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa. Treść tej umowy nie została podana do wiadomości członków PIIB; nie znają jej również członkowie Krajowej Rady Izby. Ze stopki redakcyjnej można dowiedzieć się, że prezesem Zarządu Spółki jest mgr Tadeusz Nawracaj – przewodniczący Zarządu Głównego PZITB, a nakład czasopisma wynosi 91 800 egzemplarzy. Czasopismo nie przynosi zaplanowanych przez Zarząd dochodów, stąd Izby Okręgowe będą musiały dopłacać do kosztów wysyłki nie tylko pierwszych czterech numerów (jak to początkowo było ustalone), lecz przez cały 2004 rok.

Awanse naszych kolegów



ANDRZEJ BRATKOWSKI

6 sierpnia br. nominację na stanowisko Podsekretarza Stanu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkalnictwa w Ministerstwie Infrastruktury otrzymał dr inż. Andrzej Bratkowski – wiceprezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, urodzony w 1936 roku w Warszawie. Jest to swego rodzaju come back naszego Kolegi, który dzierżył już tękę ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa w latach 1992-1993 w gabinecie pani premier Hanny Suchockiej.

Życzymy naszemu Koledze Ministrowi-Prezesowi wielu sukcesów oraz dobrego zdrowia i moc sił, które powinny się przydać w niełatwej pracy nad naszym budownictwem.



DARIUSZ CZARNY

Działając na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r., nr 92, poz. 881) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego w dniu 26 lipca br. powołał mgr. inż. Dariusza Czarnego w skład 15-osobowej Rady Wyrobów Budowlanych. Kolega Dariusz Czarny jest członkiem Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa od 22 stycznia 2003 roku, aktualnie pracuje w Warszawie w firmie „Sto-ispo” Sp. z o.o., gdzie pełni funkcję dyrektora technicznego. W piśmie z 10 września br. skierowanym do Przewodniczącego Rady ŁOIBB Kolega Dariusz Czarny wyraził pragnienie utrzymywania ścisłego kontaktu z łódzkim środowiskiem budowlanym oraz zadeklarował gotowość przekazywania bezpośrednio na forum Rady Wyrobów Budowlanych problemów i postulatów dotyczących problematyki rynku materiałów budowlanych.

Trzymamy naszego Kolegę za słowo, życząc Mu jednocześnie wielu sukcesów zawodowych i innych.

SPROSTOWANIE

W poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego” III/2004(4) w artykule p. Grzegorza Rakowskiego pt. „Z wokandy” podane zostały koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej (a nie jak zostało napisane: „zawodowej”) pobierane od obwinionego. Są one następujące:

- a) kara upomnienia – od 500 do 800 zł,
- b) kara nagany – od 800 do 1500 zł,
- c) inne kary – od 1500 do 3000 zł.

Za błąd przepraszamy.

Specjalna oferta NORDEA BANK POLSKA SA dla członków ŁOIB

Bank, który wygrał przetarg na prowadzenie rachunku ŁOIB, przygotował ofertę, którą publikujemy wyłącznie dlatego, iż została opracowana – jak nas zapewniono – specjalnie dla członków naszej Izby.

Rachunek eFirma

Niezmiernie miło nam zaproponować inżynierom zrzeszonym w Łódzkiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa w Łodzi rachunek eFirma z dostępem przez Internet, telefon oraz tradycyjny oddział Nordea Bank Polska SA. Rachunek został przygotowany z myślą o szybkiej i prostej obsłudze transakcji bankowych i skierowany jest do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą oraz spółek osobowych.

Korzyści z rachunku eFirma to między innymi:

- atrakcyjne ceny – przelewy 0,60 zł, zlecenia stałe 0,40 zł, prowadzenie rachunku 9,00 zł/mies.;
- szeroki dostęp do rachunku – tradycyjny oddział, telefon, Internet, WAP, SMS;
- pełne bezpieczeństwo transakcji.

Od członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy otworzą rachunek eFirma do końca 2004 r., Nordea Bank Polska SA nie będzie pobierał opłaty za prowadzenie rachunku przez okres 3 miesięcy!

W ramach rachunku eFirma klient otrzymuje również internetowy dostęp do innych posiadanych w banku Nordea rachunków, takich jak: pomocnicze, środków wyodrębnionych (brak opłaty za prowadzenie) oraz walutowe. Posiadamy w ofercie rachunki walutowe w EUR, USD, GBP, CHF, SEK, DKK, NOK, CZK i JPY.

Założenie konta jest łatwe i szybkie, a szeroka funkcjonalność pakietu zapewni Państwu również bezpłatne otrzymanie karty do rachunku Visa Electron, która pozwala na bezprowizyjne wypłaty w bankomatach Nordea Banku i BZ WBK oraz darmowe dwie pierwsze wypłaty w miesiącu w bankomatach sieci Euronet.

Po upływie 3 miesięcy od dnia otwarcia rachunku posiadacz rachunku eFirma może ubiegać się o obciążeniową kartę Visa Business z indywidualnie ustalonym limitem miesięcznych wydatków. Transakcje z całego miesiąca są rozliczane 10-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym miały miejsce transakcje.

Po upływie 6 miesięcy od otwarcia rachunku eFirma lub po przedstawieniu historii rachunku za okres 6 miesięcy z innego banku, Nordea Bank Polska SA umożliwi przyznanie kredytu w rachunku, który udzielany jest na uproszczonych zasadach, wysokość udzielonego kredytu może wynosić nawet 50.000,00 PLN.

Po otwarciu rachunku bieżącego w ramach pakietu eFirma będziecie Państwo mieli dostęp do swoich środków przez Internet (strona internetowa: <http://www.nordeabank.pl>), infolinię operacyjną (0 801 357 357), oddział bankowy, SMS (po zdefiniowaniu zakresu w Internecie) oraz WAP (<https://wap.nordeasolo.pl>).

Rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy Nordea

Uzupełnieniem specjalnej oferty dla członków ŁOIB, jest nowoczesny i tani produkt oszczędnościowo-rozliczeniowy, jakim jest rachunek Nordea. Opłata za prowadzenie rachunku wynosi jedynie 3,00 zł miesięcznie. Podobnie jak w przypadku rachunku eFirma, rachunek Nordea może być obsługiwany przez Internet, telefon oraz w tradycyjnym oddziale banku. Konto Nordea można otworzyć dla jednej osoby lub jako rachunek wspólny dla dwóch osób. Posiadacz rachunku Nordea nie ma obowiązku dokonywania regularnych wpływów. Szeroka funkcjonalność konta zapewni Państwu m.in. bezpłatne otrzymanie karty Visa Electron, która pozwala na bezprowizyjne wypłaty w bankomatach Nordea Banku i BZ WBK oraz sieci Euronet (2 pierwsze wypłaty w miesiącu). Oferujemy również kartę obciążeniową Visa

- Nordea Bank Polska SA o/Łódź, ul. Rzgowska 34/36 Łódź, Dorota Kłujczo-Górecka, tel. (42) 68 94 179, (42) 68 94 155, e-mail: dorota.klujczo-gorecka@nordea.com, Małgorzata Grzelczyk, tel. (42) 68 94 179, (42) 68 94 155, e-mail: malgorzata.grzelczyk@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Łódź, I POB, ul. Piotrkowska 6 Łódź, Zbigniew Hetman, tel. (42) 638-01-51, kom. 0 698 636 093, e-mail: zbigniew.hetman@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Łódź, II POB, ul. Piotrkowska 143 Łódź, Marcin Włodarczyk, tel. (42) 637 71 79, kom. 0 698 636 094, e-mail: marcin.wlodarczyk@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Łódź, III POB, ul. Brukowa 14 Łódź, Bogusława Świątek, tel. (42) 650 04 01, kom. 0 698 636 054, e-mail: boguslawa.swiatek@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Łódź, IV POB, ul. Powstańców Śl. 21 Zgierz, tel. (42) 714 10 11, kom. 0 698 636 055, e-mail: barbara.hajduk@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Pabianice, ul. Pułaskiego 23, Pabianice, Beata Matyjak, tel. (42) 215 56 63, e-mail: beata.matyjak@nordea.com
 - Nordea Bank Polska SA o/Belchatów, ul. Wojska Polskiego 73 Belchatów, Sebastian Stępiński tel. 0 44 635 39 03, kom. 0 698 636 013 e-mail: sebastian.stepinski@nordea.com
- Nordea Bank Polska SA o/Belchatów, I POB, ul. Próchnika 2, Piotrków Trybunalski, Dorota Wojciechowska, tel. (44) 649 60 27, kom. 0 698 636 050, e-mail: dorota.wojciechowska@nordea.com

CLASSIC, za pomocą której można realizować płatności bezgotówkowe oraz wypłacać gotówkę w bankomatach. Wydanie karty VISA CLASSIC do końca 2004 roku jest bezpłatne. Wydatki, które ponosi klient płacąc kartą, obciążają konto dopiero 15. dnia następnego miesiąca. Miesięczny limit wydatków jest ustalany indywidualnie na podstawie wpływów na rachunek.

W przypadku pytań lub wątpliwości zapraszamy do kontaktu z wyznaczonymi osobami w placówkach, które odpowiadają siedzibie Państwa działalności lub miejscu zamieszkania.

*Marcin Włodarczyk
Nordea Bank Polska SA oddział w Łodzi*

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia należy stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa,
- 160 zł (za 12 miesięcy) – z czego 100 zł przeznaczone jest na ubezpieczenie OC a 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa (KIIB).

Poniżej umieściliśmy wzór blankietu wpłat na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. **UWAGA! Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma indywidualne numery kont: do wpłaty składki na ŁOIB i do wpłaty składki na obowiązkowe ubezpieczenie OC i KIIB.** Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.org.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (www.piib.org.pl).

Na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa należy wpłacić składkę członkowską w wysokości 150 lub 300 zł.

Termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłaconej na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

- 150 zł – zaświadczenie ważne 6 miesięcy**
- 300 zł – zaświadczenie ważne 12 miesięcy.**

Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIB lub jej Prezydium.

Na przykład, jeśli dana osoba została wpisana na listę członków ŁOIB 5 listopada 2003 r. i opłaciła składkę na ŁOIB w wysokości 150 zł, to otrzymuje zaświadczenie ważne 6 miesięcy, tj. od 1 listopada 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia należy na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **z wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (odpowiednio 150 lub 300 zł) i 160 zł na konto KIIB w przypad-

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez 6 miesięcy proszeni są o **niezwłoczne** uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszni w prawach członka Izby zgodnie z art. 42 ust. 3 pkt. 3 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz § 2 pkt. 3 Regulaminu przy ustaniu, zawieszeniu lub wznowieniu członkostwa w PIIB.

Osoby zawieszane w prawach członka ŁOIB na własny wniosek, przy wznowieniu członkostwa są zwolnione z wnoszenia opłaty 100 zł wymienionej w § 6 „Regulaminu postępowania przy ustaniu, zawieszeniu lub wznowianiu członkostwa w PIIB”. Jednak **zwolnienie z tej opłaty przysługuje każdemu członkowi ŁOIB tylko raz.**

ku gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty na ubezpieczenie i KIIB.

Wtedy otrzymuje się kolejne zaświadczenie, ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy (w zależności od tego, czy wpłacono 150 czy 300 zł).

Kolejne zaświadczenie po upływie ww. opłat biuro ŁOIB wysyła członkowi listem poleconym.

Polecenie przelewu / wpłata gotówkowa * niepotrzebne skreślić	nazwa odbiorcy											
	Ł O D Z K A O K R Ę G . I Z B A I N Ż . B U D .											
	nazwa odbiorcy cd.											
	P L . K O M U N Y P A R Y S K I E J 5 A											
	I.k. nr rachunku odbiorcy											
	W P * waluta kwota											
	nr rachunku zleceniodawcy (przelew) / kwota słownie (wpłata)											
	nazwa zleceniodawcy											
	nazwa zleceniodawcy cd.											
	tytułem											
S K Ł A D K A Z A O K R E S :												
tytułem cd.												
N R E W . C Z Ł O N K A												
pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy												
Opłata:												
odcinek dla banku zleceniodawcy												